

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemityk, D. Robănescu, V. N. Stinghe,
I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
 (în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Protejarea monumentelor naturale	Petre Antonescu
Sărbătoarea sădirii arborelui	Dr. M. Drăcea
Congresul forestier internațional din Grenoble, 1925	Petre Antonescu
Vânătoarea regală la Timișoara	M. P. Florescu
Comerțul exterior al României	Petre Antonescu
Impărația frigului	P. A.
Congresul internațional de silvicultură dela Roma	P. A.
Informațiuni	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte: Al. Constantinescu

Vice-Președinți: Aureliu Eliescu *Secretar:* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier:* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

Văd. Frederic Liphay, Tibor Lazar și Maria Lazar, în suprafață de 295 ha. 9619 m. p. din care de exploatat 160 ha. 5727 m. p. — Regimul codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru 160 ha. 5727 m. p. și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. — Revizuirea la 10 ani dela exploatare în 1934.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru Reforma Agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 24 Sept. 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, Al. Constantinescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

PROTEJAREA MONUMENTELOR NATURALE

La congresul internațional de agricultură, ținut în Viena în anul 1907, la care am asistat și eu ca delegat al Societății „Progresul Silvic“, în programul secțiunii a VIII-a (economia forestieră) a fost pusă la ordinea zilei între altele și această chestiune :

„Măsuri legislative pentru protejarea peisajelor și conservarea monumentelor naturale (Gesetzliche Vorkehrungen zum Schutze der natürlichen Landschaft und zur Erhaltung der Naturdenkmäler).“

În darea de seamă asupra acestui congres, publicată în mai multe numere consecutive din „Revista Pădurilor“ din anul 1908, am arătat că asupra acestei chestiuni s'a prezentat 4 importante comunicări și anume :

Una a d-lui Delville, subinspector de ape și păduri în Bouillon (Belgia), purtând ca moto: *un frumos peisajiu este ca un surâs al naturii*, și alta a d-lui profesor Dr. H. Conventz, comisar pentru îngrijirea monumentelor naturale în Prusia.

Una a d-lui Ludwig Dimitz, fostul șef al serviciului silvic din Austria și alta a d-lui Xaver Siefert, consilier silvic superior în marele ducat Baden și profesor în Karlsruhe.

Am arătat atunci: 1°) Că din cuprinsul acestor comunicări rezultă că în Austria s'au luat măsuri pentru ocrotirea unor plante alpine rare ca „Floarea Reginei“, (Edelweiss) etc. precum și a arboretelor de jneapan de pe munții Alpi; că prințul Schwartzenberg în proprietatea sa *Böhmerwald*, iar contele Karl de Buquoy în domeniul său Grätzen din Boemia, pe care l'am vizitat cu un grup de congresiști între cari și profesorul Ed. Henry dela școala națională de ape și păduri dela Nancy, astăzi pus în retragere pentru regularea dreptului la pensie, precum și pro-

fesorul Adolph de Guttenberg, actualmente decedat, au rezervat fiecare anumite porțiuni din pădurile lor în scopul de a se păstra pentru generațiile viitoare caracterul original al masivelor virgine.

2. Că în Ungaria de pe acele vremuri se oprise împușcarea caprelor în munții *Tatra*.

3. Că în Belgia cu ajutorul Societății naționale pentru protecțiunea peisajelor și a monumentelor naturale, a Comitetului amicilor arborilor, a Turing-Clubului și a administrației forestiere respective s'a făcut recensământul arborilor remarcabili din punctul de vedere al legendei, al istoriei, al situațiunii și al dimensiunilor lor excepționale; că unele păduri din această țară au fost transformate în parcuri naționale, iar grație generozității regretatului rege Leopold, — care la moartea sa a dăruit națiunii 4 domenii ce-i aparțineau ca avere personală, — s'a constituit o admirabilă rezervă de frumuseți firești și de aer curat pentru poporul belgian, de care se va folosi în special populațiunea urbană din acele locuri.

4. Că în Franța există o societate constituită numai în vederea protecțiunii peisajelor, iar Touring-Club-ul din această țară, care numără peste 190.000 de membri, una din cele mai bine organizate societăți de asemenea categorie, a publicat cunoscutul „*Manual al arborelui*“, (1909) alcătuit de regretatul E. Cardot¹⁾ precum și diverse tablouri murale în vederea vulgarizării cât mai mult a cultului arborilor și a iubirii de pădure și că în baza legii din 1906 s'a format aici o comisiune, a cărei însărcinare exclusivă era de a alcătui o listă de toate terenurile, a căror conservare din punctul de vedere artistic și al pitorescului este de interes general.

5. Că în Germania prințul Albert de Prusia a hotărât, ca să se păstreze intacte toate locurile cu un aspect sălbatec și în același timp fermecător al comitatului *Glatz*, dar mai cu seamă o porțiune de 6 hectare dintr'o pădure de molid unde subarboretul era constituit din sorb păsăresc (*Sorbus aucuparia* L.) precum și partea din pădurea *Drewenzwald* populată cu sorb (*Sorbus torminalis* L.) care specie se găsește acolo la limita extremă de

1) E. Cardot: *Manuel de l'Arbre pour l'enseignement sylvo-pastoral dans les écoles*. 1909. Paris. Touring-Club de France.

Est a ariei sale de vegetație, iar vânătoarea renului în *Ibenhorst* a fost cu totul oprită.

În această țară, precum și în Anglia, există numeroase societăți având de scop de a se ocroti monumentele naturale, a căror vedere inspiră admirațiunea, de a se înlesni accesul lor, precum și de a se împedeca ca ele să fie distruse.

Orașul Londra a cumpărat una din cele mai frumoase păduri de fag „*Epping Forest*“, a cărei suprafață totală este de 2244 hectare, imitând astfel exemplul capitalei Austriei (Viena) al cărui consiliu comunal a decis, să se cumpere o centură de păduri și livezi naturale d'împrejurul acestui oraș, în valoare de 50 milioane coroane (aur).

Cu privire la starea lucrurilor din Vechiul Regat mă exprimam atunci în modul următor :

„Trebuie să mărturisim că nimeni nu s'a interesat la noi de conservarea monumentelor firești, nimeni n'a luat vr'o măsură ca să se păstreze integralitatea comorilor de frumusețe cari odinioară împodobeau cu alăta profuziune frumoasa noastră țară.

„Prin exploatările dezordonate practicate dintr'un colț la altul al țării aproape nimic n'a fost cruțat : nici arborii seculari, măreții stejari, copacii cu o grosime în diametru de 1—2 metri și mai mult la înălțimea pieptului, cari până mai deunăzi se găseau în pădurile noastre de câmpie și de coline, nici frumoasele peisaje cari încădrau așa de bine cu decorul forestier împrejmuitor, nici plantele rare ca floarea reginei din creștetul Carpaților, ca arborele fisa, pinul cembra și alte specii rare care aproape au dispărut.

„Pădurea virgină, care populează încă munții noștri, s'a retras prin locurile cele mai depărtate de centrele de populație și ca mâine descendenții noștri nu vor mai putea să-și facă nici măcar o noțiune de caracterul impozant, sălbatic, variat și pitoresc al bunurilor isvorâte prin singurile acțiuni ale naturii, vecinic creatoare.

„În multe din stațiunile noastre balneare, climaterice, până mai eri înconjurate de codrii nepătrunși, a fost nevoie de oarecari plantațiuni pentru a procura vizitatorilor, în timpul căldurilor caniculare ale verei, oarecare umbră răcoritoare. Cât vezi cu ochii însă, în cele mai multe localități, terenurile sunt ple-

șuvite însă de mult de ornamentul lor firesc și zdrențuite de mâncăturile apelor cari, pe alocurea, le au dat forme bizare.

„Mergeți numai la Slănicul din Prahova, la Pucioasa, la Piatra-Neamț, la R. Vâlcea și chiar la Călimănești, la Câmpulung, Rucăr, Baia de Aramă, Curtea de Argeș, pe valea Topologului și vă veți convinge de acest trist adevăr. Dar și pe valea Prahovei exemple de lipsa noastră de prevedere avem destule. N'ai decât, călătorind spre Sinaia, să-ți arunci, cum ajungi în regiunea din apropierea Comarnicului, la stânga și la dreapta privirea din tren, dacă ți-ai ales acest mijloc de locomoție și te vei convinge că pământurile locuitorilor ex-clăcași dela 1864. precum și cele ale moșnenilor, s'au povârnit, s'au dislocat, au dobândit forme caprițioase, lăsând subsolul gol la suprafață, ceea ce ne dă măsura nedestoiniciei noastre de administratori și a unei incurii neexplicabile.

„Nu departe de Sinaia chiar, regiune unde frumusețile naturale le întâlnești la fiecare pas, mai multe cariere de piatră, în exploatare își arată nuditatea lor, îți isbesc în mod neplăcut vederea și te face să te întrebi: cum de se permite această tocmai în localitatea cea mai vizitată dela noi din țară atât de indigeni cât și de streini“.

„N'a venit oare momentul de a scăpa ultimele monumente naturale, ce ne-au mai rămas în Valea Prahovei, a Ialomiței, a Bistriței, a Dâmboviței etc? Eu cred că da. Și spre acest sfârșit rezoluțiunile congresului din Viena trebuiesc adoptate ad litteram“

Iată și cuprinsul rezoluțiunilor în chestiune adoptate de congres în ședința comună de la 21 Maiu 1907, președinte fiind excelența sa contele Ferdinand de Buquoy:

După propunerea Dimitz

1. Marea dezvoltare a civilizațiunei și a industriei secolului precedent a pricinuit însemnate schimbări în economia și fisionomia naturei. Guvernele sunt chemate a interveni ca mediatore în acest conflict.

2. Protecțiunea peisajelor și conservarea monumentelor firești sunt, din acest punct de vedere, chestiuni de interes public și așa fiind este nevoie de intervențiunea Statului.

3. Modul cum are să se facă această protecțiune, rămâne la facultatea fiecărui guvern în parte. În țările unde până acum

nimeni nu s'a preocupat de această chestiune, cea d'întâi măsură de luat este de a se institui un oficiu destinat cu recensământul și îngrijirea acestor monumente.

4. În urma experiențelor ce se vor face, se va putea atunci ști ce anume dispozițiuni legale sunt necesare pentru atingerea scopului.

5. Relațiunile ce există între economia forestieră și chestiunea la ordinea zilei, ne indică absoluta trebuință ca învățământul silvic, de toate gradele, să se ocupe de protecțiunea monumentelor naturale și în prima linie școalele superioare de silvicultură să înscrie în planul lor de studiu lecțiuni de extetică forestieră.

6. Din partea administrației Statului, a stabilimentelor publice și a corporațiunilor se așteaptă, ca având conștiință de datoria lor morală, să ia măsuri pentru protecțiunea peisajelor, precum și pentru conservarea monumentelor firești, începând prin a rezerva forme tipice de păduri spontanee.

7. Se va lua asemenea în considerațiune, dacă nu ar fi mai nimerit ca atari chestiuni să se rezolve de ministerul de agricultură, iar nu de cel al instrucțiunii publice, precum și dacă nu ar trebui să se dea paznicilor monumentelor naturale o oarecare ingerință în acele întreprinderi, cari schimbă în mod simțitor caracterul peisajelor și modifică profund aspectul original al localității, cum este cazul când se utilizează ca izvor de energie electrică apele de la munte etc.

După propunerea Siefert.

1. Aglomerațiunile a mari mase de oameni în orașe și în centrele industriale, cari alcătuiesc un pericol pentru sănătatea lor intelectuală și corporală, necesită drept contra-măsură ca cel puțin din timp în timp, să se înlesnească unui număr din ce în ce mai mare petrecerea în aer curat, ceea ce se va putea realiza numai prin dezvoltarea mijloacelor de comunicațiune.

2. În vederea înlinderii și a influenței ce natura exercită asupra pitorescului, pădurea este menită a coopera în modul cel mai eficace în scopul acesta.

3. Este bine ca cu ocaziunea tratamentelor aplicate pădu-

rilor să se țină socoteala de această necesitate, precum și de considerațiuni de estetică forestieră, când aceasta este în interesul public și când nu se aduce o prea mare pagubă proprietarului respectiv.

După moțiunea Conventz

1. În pădurile Statului, comunelor și particularilor se va întocmi liste de porțiunile de păduri datorite simplelor acțiuni naturale.

2. Cu prilejul inventarierii masivelor se va determina acele, cari, din punctul de vedere științific și estetic, merită a fi rezervate, fără să se dea naștere la prea mari sacrificii financiare.

3. Aceste creațiuni de rezerve trebuiesc însemnate în planurile pădurilor respective și să se studieze în mod sistematic flora și fauna lor.

4. În cazul practicării tăierilor rase pe mari întinderi să se examineze în mod prealabil, ce influență pot avea ele asupra aspectului general al regiunii.

5. În locurile mult vizitate, mai cu seamă în acele din apropierea orașelor mari, a stațiunilor climaterice și a localităților balneare, se va exclude pe cât posibil tăierile rase.

6. Subarboretul, precum și arborii scorboroși din părțile de pădure rezervate în mod absolut, sau tratate în mod grădinarit, trebuie pe cât se poate menținuți spre a se procura animalelor și pasărilor din regiune condițiuni de existență.

7°. În baza unei legi și în anumite cazuri ar trebui ca în pădurile comunelor și proprietarilor, să se procedă la exploatare după o prealabilă și dreaptă despăgubire.

8°. În școalele superioare și inferioare de silvicultură să se inițieze viitorul personal silvic prin conferințe forestiere despre importanța conservării masivelor spontane și a monumentelor naturale. 1)

Am reprodus aproape în întregime, ceea ce am scris acum 17 ani asupra grijei ce trebuie să purtăm conservării monumentelor naturale, cari prin frumusețea lor ne desfată sufletul și cari prin fauna și flora lor excepțională au o deosebită însemnătate științifică, pentru că cu toată această scurgere însemnată

1) Petre Antonescu, „Revista pădurilor”, Anul 1908, pag. 115—119.

de timp diferitele noastre autorități n'au crezut de cuviință, să soluționeze până acum această problemă de utilitate publică, recunoscută ca atare de congresul internațional din 1907.

Alte State ca Franța, Elveția, Italia, Germania etc., au făcut și fac chiar după războiul mondial adevărate sacrificii, deși mai toate suferă de o acută criză monetară, pentru a atrage un cât mai mare exod de streini vilegiaturiști cari, în timpul verii, doresc să trăiască câte-va clipe de odihnă și de recreațiune în mijlocul splendidelor opere ale naturei, sau cari intenționează să studieze o formațiune vegetală devenită rară, ori care amenință a dispărea grație vandalismului inconștient al multora din turiștii nărăviți, cari nu se mulțumesc a privi, ci și a distruge tot ce iese din comun.

Este adevărat că, în ultimul timp, s'a semnalat câte-va inițiative, care luptă din greu cu dificultățile inerente începutului, dar cari pot să devină cu timpul un puternic mijloc de propagandă și de înfăptuire pentru păstrarea a cât mai multe din frumusețile firești cu care Providența a înzestrat din belșug România în noile sale frontiere etnice.

Ne referim spunând aceasta la Societatea „Hanul Drumeților“ care a fost constituită pe acțiuni în ziua de 15 Martie 1921 și cari s'a transformat de curând în Societatea Turing-Club din România.

Scopul său principal este de a favoriza cât mai mult sportul sănătos al turismului rațional, de a crea o atmosferă favorabilă pentru protecțiunea naturei, precum și a se constitui în diferitele localități, remarcabile din punctul de vedere al pitorescului sau al condițiilor biologice pentru anumite formațiuni vegetale sau animale, așa numite parcuri naționale, în care natura nestingherită să își poată manifesta întreaga sa influență binefăcătoare asupra dezvoltării unei anumite flore sau faune.

În presa cotidiană, precum și în revistele noastre științifice, cari apar în mod periodic, rar se strecoară câte un articol, atrăgându-se atențiunea publicului și a autorităților îndrituite asupra imperioasei necesități de a se grăbi cu luarea de măsuri corespunzătoare pentru a se păstra ultimele relicve a unei vegetațiuni sau a unei faune din timpuri imemorabile, a unor plante sau animale rare, a căror existență împrumută unei regiuni un caracter singular de originalitate și care prin mediul lor de viață individuală sau socială caracteristică merită a fi

cunoscută nu numai de generațiunea actuală, ci și de posteritate.

Cu atât mai mare este, așa dar, meritul eminentului profesor universitar, directorul grădinei botanice din Cluj, d-l Dr. Alexandru Borza, care, într-o broșură de 26 pagini purtând ca titlu: „Protecțiunea naturii în România“ însoțită de o hartă, studiază, în toate detaliile sale, chestiunea care a făcutu preocupatiunea congresului din Viena menționat mai sus, dovedind nu numai un talent de espunere deosebit, dar că d-nia-sa a lucrat în mod efectiv în sensul de a se putea compta cu realități, cu fapte îndeplinite, iar nu numai să ne mulțumim cu simple deziderate.

În adevăr, la anexe sub titlul de „documente privitoare la istoria mișcării protecționiste în România“, d-nia-sa ne face cunoscut corespondența urmată între Decanatul facultăței de științe a Universității din Cluj și președintele fostului Consiliu dirigent din Cluj, Dr. Iuliu Maniu (20 Martie 1920), prin care s'a intervenit ca, pe baza art. II alin. I din reforma agrară pentru Ardeal, Banat și părțile Ungurene, votată de Marele Stat național și aprobat de M. S. Regele Ferdinand I, să se exproprieze și să fie cedate în proprietatea și îngrijirea facultăței în chestiune un număr oare care de terene spre a fi păstrate întregi pentru știință și viitorime.

Între aceste terene figurau :

- 1) Toate peșterile din Transilvania, Banat și părțile ungurene.
- 2) Bazaltul dela Detunata. 3) Calcarul eocenic dela Porcești.
- 4) Banchizele mediterane dela Lăpușul Hunedoarei. 5) Liasul dela cotitura Oltului la intrarea acestui râu în județul Făgăraș.
- 6) Dealul Melcilor din Vidra. 7) Cheia Turzii. 8) Cetatea dela Roșia. 9) Lacul Sîntei Ana. 10) Peștera dela Būdös. 11) Imprejurimele lacului Gylkos.

Fostul Decan al facultăței, d-l profesor D. Călugăreanu, a mai cerut afară de aceasta de a se ocroti, ca prezentând o deosebită importanță pentru flora menționatele localități, un număr de 15 terene între cari și muntele *Domugled* dela Băile Erculane, precum și să se constituie „Parcuri Naționale“, în cari să trăiască viața lor genuină animalele și plantele, rarități ale ținuturilor noastre, după cum se exprimă d-l profesor.

*) Dr. Alexandru Borza: Protecțiunea naturii în România. Anul 1924. Cluj. Institutul de arte grafice „Ardealul“.

a) Părăngul sudic dela Vârful Mândrei cu partea superioară a Jiului până la înălțimea 1188, unde este morena ghețurilor de odinioară și lacurile cu *Potentilla Haynaldiana* și *Silene Lerchenfeldiana*“.

b) Isoarele Someșului cald.

Iar cu adresa No. 310 din 15 Decembrie 1925 Universitatea din Cluj, grădina botanică, către direcțiunea generală pentru reforma agrară, Cluj, prin d-l Dr. Alexandru Borza, revine din nou asupra cererii de la 20 Martie 1920, despre care am făcut mențiune mai sus, arătând că: „De oarece această adresă (No. 144) a facultății noastre s'a perdut prin arhive de bună seamă, căci nu se anunță de nicăeri luarea vre unei măsuri în această chestie, pentru aceasta am îndrăzneală să vă rog direct, acum în ceasul al 11-lea al împlinirii reformei agrare, să bine voii a lua măsurile necesare, ca până ce nu e încă prea târziu, să se creieze rezervațiuni naturale de ale Statului, protejând vegetația autohtonă deosebit de interesantă din punct de vedere științific. Urmează apoi enumerarea a 12 locuri cu rarități floristice în România cerându-se ca :

6. In munții Retezatului (jud. Hunedoara) să se declare rezervațiune teritoriul alpin, unde crește zâmbrul (*Pinus Cembra*) în valea Stănișoara precum și împrejurimile iezerei Zănoaga; iar pășunatul și vânatul să fie oprit într'un teritor de circa 100 jugăre cadastrate.

7. „In Banat, lângă băile Herculane (județul Caraș-Severin) este timpul suprem să se ocrotească, decretându-se de rezervațiune, o pădure unică în tot cuprinsul Carpaților, alcătuită de copaci uriași de *Corglus Coturna*, în tovarășie cu *Syringa vulgaris* și o sumedenie de flori rarissime. Această pădure se află sub vârful piscului Domugled, unde ar trebui expropriat de la comunitatea de avere grănicerească un teritor de circa 100 jugăre de pădure și loc stâncos. Ar fi bine, dacă și piscul „vârful Suscului“ ar fi scos de sub regimul de păscut și defrișare actuală. In legătură cu acest parc natural s'ar putea organiza și o grădină alpină unde s'ar cultiva specii indigene și străine interesante“.

8. „Tot lângă băile Herculane trebuie să salvăm de distrugerea brutală ce se săvârșește acum vegetația cheii „Prolaz“ de la Peciencica“.

Iar mai departe d-l dr. Borza prin menționata adresă se exprimă astfel :

„Străinătatea cunoscătoare a bogățiilor noastre botanice, iubitoare de natură și cu un simț dezvoltat pentru îndatoririle ce le avem față de comorile ei, se întrebă îngrijorată ce se face la noi pentru protejarea și salvarea frumuseților și rarităților ei amenințate prin reforma agrară și prin progresele civilizației distrugătoare de stări naturale primitive.“

Adresându-se apoi fostului director general al reformei agrare din Ardeal, d-l Petrini, își termină astfel interesanta sa intervențiune :

„Cunoscându-vă interesul pentru astfel de probleme, d-le director al reformei agrare, am onoare a vă ruga să binevoiți a face tot posibilul, ca să ocrotim ce se mai poate, asigurând intacte pentru viitor câte-va colțuri fermecate de vegetație străbună și frumuseți peisagere neîntrecute în aceste părți ardelenne și bănățene ale patriei.

„Pentru protecția naturii în restul țării : stepe în Bărăgan și Bugeac, pădurea Letea în Deltă, coastele dintre Vârciorova și Gura Văii etc.) cred că vor fi intervenit colegii din București la ministerul de domenii, precum și iu că se vor crea câte-va rezervațiuni de fânețe seculare și în Buvovina.

„In ce privește modul de realizare a dezideratelor noastre cred că este nevoie de exproprierea acestor terene pe seama Statului și păstrarea lor ca rezervațiuni de Stat, supravegiate și administrate de un serviciu al ministerului agriculturii cu concursul și sub controlul reprezentantului oficial al botanicei la universitatea noastră din Cluj, care este și directorul grădinei botanice, mult interesată și ea la crearea de rezervațiuni naturale“

La această adresă direcțiunea generală pentru reforma agrară din Cluj a răspuns, că s'a dat ordin comisarilor agricoli, ca la aplicarea dispozitivului de parcelare porțiunile de teren indicate de institutul de botanică din Cluj să fie făcute ca rezerve de Stat, iar Casa centrală a cooperației și improprietării sătenilor cu No. 3673 din 18 Februarie 1924, răspunzând adresei No. 15 din 1924 a directorului grădinei botanice, face cunoscut că pentru înlăptuirea dezideratelor, ce a propus cu privire la rezervațiunile naturale, îl roagă „a preciza suprafețele necesare, precum și așezarea lor, aceasta pentru întreaga țară.

pentru a se putea statua asupra rezervărilor lor, mai ales acolo, unde terenurile sunt definitiv date în stăpânirea sătenilor“.

D-l profesor Borza nu ne mai spune, dacă s'a conformat ori nu acestei din urmă invitațiuni, nouă ne face însă impresiunea că Casa centrală a împroprietăririi, cerând să i se precizeze înlinderea și arendarea terenurilor ce urmează a fi rezervate nu numai din Ardeal, Banat și părțile ungurene, pe care d-l Borza era în măsură a le cunoaște, ci și cele din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia, adică din întreaga țară, a voit să întrebuițeze unul din mijloacele dilatorii des uzitate în administrația românească, atunci când cei în drept nu voesc a aproba o cerere, dar nici nu vreau să o refuze în mod net și aceasta spre a nu da loc la nemulțumiri, reclamațiuni eventuale etc.

După toate probabilitățile însă lucrurile au rămas baltă ca și mai înainte, adică nu s'a mai făcut de atunci în nici o parte a țării vreo rezervare mai însemnată de terenuri. De altfel ar fi fost și greu, dacă nu imposibil, în lipsa unei legi speciale în această privință, nefiind de ajuns un simplu consimțământ, când nu este vorba de o proprietate particulară, ci de una a Statului sau altă persoană morală.

D-l profesor universitar Borza, în capitolul I din broșura sa, tratează despre dezvoltarea și starea actuală a mișcării protecționiste în străinătate făcând u-ne cunoscut, sprijinit pe o bogată literatură, pe care în parte ne-o și citează sub formă de note, că în *Statele Unite* ale Americii s'au rezervat numeroase parcuri în scopul educațiunii estetice, fizice și științifice, a poporului respectiv ca: *Yellowstone Park* „unde gaizere, stânci de obsidian, conformații geologice ciudate, păduri cu întreaga lor viață animală și vegetală, au fost decretate de congres avere națională, pusă sub ocrotirea legilor ca un sanctuar intangibil, sacrosanct, al naturii“, ca *Sequoia Național Park*, *Yosemite Național Park* și *Arizona Park*.

Tot d-sa ne spune, că în Elveția există un mare Parc Național și anume în Engadinul inferior, la Val Cluosa și afară de aceasta că în această țară sunt pe cale a se institui noi rezervațiuni generale sau numai botanice, ornithologice, geologice etc.

Germania posedă parcul „*Lüneburger Heide*“, a cărei suprafață este de 23000 ha.

Italia are un admirabil parc național în munții Abruzzi

având o întindere de 1600 km p, sau 160,000 ha, unde natura este lăsată în deplină libertate spre a reveni la starea sa primitivă.

Franța dispune de rezerve artistice la Fontainebleau, pădure foarte vizitată de pictorii parizieni.

Cehoslovacia are cunoscutul parc *Kuhany* de la Pruhonitz în Bohemerwald (pădurea Bohemă) a cărei arie este de 47 km², sau 4700 ha.

Jugoslavia prin ocupațiunea Bosniei a intrat în stăpânirea unui parc național în formațiune proiectat de austriaci, aproape neîntrecut în ce privește sălbăticia și frumusețea de peisaje ce cuprinde, inclusiv o floră și o faună bogată.

Ungaria prin contele Ștefan Ambrozy—Migazzi, care și-a constituit la moșia sa *Jeli* din județul *Vas* o rezervație de *Heide*, n'a rămas în această privință în urma celorlalte țări civilizate.

Polonia dispune de Parcul Național din pădurea *Bialowiza* (5200 ha) și se găsește în proiect constituirea de numeroase alte parcuri și anume în *Tatra înaltă* (13000 ha) în *Pienini* și în *Carpații orientali* vecini cu frontiera noastră.

În congresul internațional pentru protecția naturii, care a avut loc de la 30 Maiu până la 2 Iunie 1923 în Paris, s'a recomandat protejarea urgentă a mamiferilor marine din Oceanul Pacific, a boului mosus (*ovibos moschatus*) din Canada și a maimuțelor antropoide din Africa (gorilul și șimpanzeul), care sunt în primejdie de a fi cu totul exterminate.

În Cap. II pag. 8—10 purtând ca titlu: „Primejdia în care se află monumentele naturii la noi“ autorul, despre care vorbim, constată cu durere, că deși mișcarea culturală idealistă având de ținută conservarea monumentelor naturale pornită din Apus a început să prindă rădăcini și la noi, totuși lipsa de cultură, nepriceperea, răutatea, nepăsarea, tembelsmul ruinează necontenii frumusețele peisajelor și monumentele naturii. Mult mai mare este însă dezastrul produs de nevoile sau de interesele economice, de pasiunile vânătorești. Agricultură, pescăritul, creșterea vitelor, ameliorațiunile agricole și pastorale, exploatările abusive de păduri, mine, petrol, prefac și la noi ținuturi întregi în deșerturi culturale înspăimântătoare.

La această afirmațiune și anume că la acest dezastru cul-

tural ar contribui și ameliorațiunile pastorale, avem de obiectat că, după cât știm, ameliorațiunile pastorale, adică lucrările având de scop îmbunătățirea calității erbei, construirea de poteci pentru înlesnirea transportului vitelor și a gunoiiului la pășune, clădirea de grajduri sistematice pentru vite și adăposturi convenabile pentru păzitorii lor, lucrări de drenarea locurilor mlăștinoase și irigarea fânețelor, corecțiuni de torenți și de ravene la coline și la munte, sunt din nenorocire așa de puține la noi în cât le putem număra pe degete. Dar dacă s'ar practica pe o scară cât mai întinsă ameliorațiunile pastorale, ele ar trebui privite, după modesta mea părere, ca îndeletnicirile cele mai utile atât în ce privește interesele economice ale proprietarilor respectivi și ale țării, dar și din punctul de vedere al conservării frumusețelor peisagere.

Am avut prilejul în adevăr de a vizita numeroase localități de munte din Austria, Franța și Elveția și nicăieri nu am constatat deșerturi culturale în urma ameliorațiunilor pastorale, ci, după cum numele lor ne indică, cu totul dimpotrivă.

D-l profesor Borza vorbind de *Valea Cernei* „unde există gigantica cheie erozională cu colți prăpăstioși și pereți amețitori de înalți cari poartă o vegetație de un colorit meridional, în apropierea stațiunii balneare Băile Herculane cunoscută sub numirea de cheia „Prolaz” de lângă comuna Pecienecica”, ne face cunoscut că „la sfârșitul veacului al 18-lea au fost descoperite pentru prima oară comorile botanice semnalate de A. de Degen, în scrierea sa „Die Flora von Herkulesbad” emigrate aici în diverse epoci geologice, iar acum alcătuind o adevărată grădină botanică, extraordinar de bogată, variată și de o valoare științifică de neprețuit. Acest loc este exploatat acum de o fabrică de var, care darămă colții, îi decimează flora. Un scoc monstru pentru transportul lemnului desfigurează cea mai încântătoare cheie de munți; lemnele aruncate de pe o culme la acest jghiab au zdrobit exemplare uriașe de nuci seculari, de alun turcesc (*Corylus colurna*) și falnicii pini de Crimeia (*Pinus Pallasiana*) podoaba botanică rarisimă a acestor locuri.

„Exploatarea de păduri pătrunde tot mai mult în inima masivului Domugled și amenință cu distrugere o pădure unică în felul ei, alcătuită de copaci bătrâni de alun turcesc (*Corylus colurna*) cum numai în inima Balcanilor se mai găsesc.

„Comunitatea de avere grănițerească din Banat, proprietarul acestei păduri, va avea să răspundă în fața științei și a lumii civilizate de soarta acestei păduri unice în felul ei“.

Am reprodus întreg acest pasagiu pentru a reliefa importanța științifică ce prezintă regiunea în chestiune, iar pe de altă parte spre a atrage atențiunea proprietarului acestui fericit colț de țară, un adevărat tezaur floristic, precum și a administrației Casei Pădurilor spre a face cercetări în scopul de a se constata dacă acuzațiunile ce se aduce comunității de avere, care după cât știu, dispune de un personal de ingineri silvici destoinici, sunt justificate, în care caz trebuie să se ia de urgență măsurile de îndreptare cuvenite.

Afirmațiunea însă că pe valea Cernei ar exista *Pinus Pallasiana* are nevoie de confirmare, căci până acum părerile puținilor botaniști, cari s'au ocupat cu chestiuni de dendrologie forestieră, sunt împărțite, unii susțin că în basinul râului Cerna există în adevăr pinul de Crimeia, iar alții că ceea ce se crede că este *Pinus Pallasiana*, în realitate nu este decât *pinus austriaca*, identic cu cel ce crește pe terenurile calcaroase din împrejurimile Vienei, unde pe alocurea și în special în terenurile foarte superficiale, îmbracă portul de umbrelă, de parasol, (Baden).

Beissner după Wilkomm arată că *Pinus Laricio Pallasiana* Endl, se află numai în Crimeia și în Taurus din Cilicia în Asia Mică, iar în Banat numai *Pinus austriaca* 1). Ceva mai la vale d-l Borza afirmă că :

„Pădurea Letea din Delta Dunării este o altă unitate biologică și biogeografică de înalt interes științific, grav amenințată în existența ei chiar. Botaniștii și geografil se ocupă de problemele puse în discuție de această pădure răsărită pe grindurile Deltei, alcătuită din elemente floristice printre cele mai rare la noi : *Fraxinus oxyphilla*, *F. holotrică*, *Periploca graeca*. O decizie neînțelegătoare a ministerului de agricultură era să radă de pe fața pământului această comoară, pentru care străinii ne invidiază. Socoțetea naturaliștilor i-a salvat atunci viața, dar nu poate impede ca să continue să ciungărire și deteriorare“.

În aceiași chestiune la capitolul III, unde se face istoricul

1) L. Beissner : *Handbuch der Nadel holzkunde*. Berlin 1909, Pag. 410 și 411.

mişcărei protecționiste la noi, autorul despre care vorbim, ne spune :

„In Decembrie 1920 s'a săvârșit o altă operă protecționistă remarcabilă: a fost salvată de defrișare cea mai interesantă pădure din Țara Românească, pădurea Letea din Delta Dunărei, care fusese sortită de Casa Pădurilor să fie tăiată. Luând cunoștință despre aceste intenții catastrofale din punct de vedere științific, Societatea Naturaliștilor din România, la inițiativa profesorului D. G. Zotta a intervenit ca să se oprească tăierea”.

Mărturisesc că nu am avut cunoștință că Casa pădurilor, ar fi hotărât vreodată tăierea pădurei Letea, a cărei descriere am făcut-o eu într'un articol publicat în „Revista Pădurilor“ încă din anul 1881, redactată atunci de regretatul P. S. Antonescu Remuș. Aceasta ar fi fost într'adevăr o greșală de neiertat, cu atât mai mult cu cât, după cum ne comunică d-l profesor universitar Dr. Al. Borza într'o mică notiță (pag. 10) „O comisie rusească, de la Odesa, condusă de guvernatorul Basarabiei, care în drum, spre Insula Șerpilor a atins și această pădure monumentală, vorbește elogios despre importanța ei științifică”.

In ce privește însă că speciile de Frasin, ce populează pădurea Letea, ar fi *Fraxinus oxyphyla* și *Fraxinus Holotricha* și în această privință ar fi o rectificare de făcut, de oarece în valoroasa sa scriere „Pflanzengeographie von Rumänien“, cunoscutul botanist german F. Pax, care în anul trecut, însoțit de d-l profesor I. Grintzescu de la universitatea din Cluj și de fiul meu George P. Antonescu, profesor conferențiar la Academia agricolă din Cluj, au făcut o excursiune spre a studia flora de pe muntele *Negoitul*, vorbind despre formațiunea regiunii fagului din țara noastră, ne spune următoarele :

„Și în Dobrogea apare fagul, de sigur ca un arbore rar ca și nucul. Stațiunea fagului între Măcin, Greci, Luncavița și Babadag face impresia unor relique dintr'un timp în care înălțimile munților purtau masive păduroase mai întinse ca astăzi.

„Chiar pe insula Letea se găsește un rest al unei păduri străbune formată de *Quercus pedunculata*, *Q. conferta* (Fab. X). *fraxinus excelsior*, *ulmus campestris*, *populus alba*, *populus nigra*, *alnus glutinosa*.

„Cel mai interesant arbore din aceste masive este însă cel de curând recunoscut de Degen : *Fraxinus Cortarifolia*

a cărui arie de habitajune (areal) se află în Caucaș în regiunea Falysch. El a fost luat de dr. Brandză drept *Fr. oxycarpa*. Dacă această din urmă specie apare în România în stare spontană mai cu seamă, este o chestiune încă nerezolvată, deși ea a fost numită de Grecescu ca o varietate a lui *Fraxinus excelsior*.¹⁾

Primejdia care amenință existența monumentelor naturale la noi, după cum cu drept cuvânt afirmă d-l profesor Borza, nu se limitează numai în regiunea de câmpie și a dealurilor, unde „la Deva s'a tăiat în toiul revoluției clasice pădure de stejari numită „Bejan“ spre vecinica pagubă a științei dendrologice și silvice“ ci chiar la munte unde „naturalistul constată cu îngrijorare o sărăcire treptată a florei, a faunei și o adâncă prefacere sau degradare a asociațiilor vegetale sub influența pășutului excesiv și păgubitor“ iar mai departe: „Păstorii, falșii turiști, tratează adesea cu necrușare și în mod barbar natura. Paserile și alte animale de munte, floarea reginei și alte specii de munte sunt aproape exterminate de vânători și colecători. Peșterile sunt despuiate de podoabele lor : stalactitele și stalagmitile. Intreprinderi forestiere, funiculare și ferestraie devastează codrii ; ciobanii le dau foc ca să câștige teren de pășune încântătoare. Aceasta este situația în cei mai falnici ai noștri munți : Bucegii, Ceahlăul, Munții Făgărașului, Parângul, Munții Rodnei și aiurea, unde tot mai rar întâlnești locuri neinfluențate de gospodăria omului, cu prefacerile ce lasă urme trainice și în natura viguroasă dela munte, a tot biruitoare prin forța ei vitală“.

Noi silvicultorii, când prin această revistă am evidențiat starea reală de lucruri în ce privește pădurile și celelalte bunuri firești de pe întregul teritoriu al țării, nu am fost crezuți, ori am fost taxați de teoreticieni, de ideologi, neînțelegători de partea practică a vieții, care se rezumă, se vede, în axioma : *totul pentru noi și nimic pentru urmași*. Ne pare bine că distinsul profesor dela universitatea din Cluj, tratând o chestiune care, după cum am arătat la începutul acestui articol, a făcut de mult obiectul de preocupajune al corpului tehnic silvic, dar din nenorocire el a propovăduit în pustiu, înflerează cum se cuvine relele deprinderi ale masei publicului nostru, care nu înțelege că poate petrece câte-va momente în cadrul majestos și învioră-

1) Pax (von) : Pflanzengeographie von Rumänien 1919, Halle Zweite kapitel, pag. 156.

tor al naturii fără a rupe o floare, fără a tăia crăcile sau vârfulurile unui arbore, fără a-i sgâria scoarța, cu un cuvânt fără a distruge tot ce-i iese înainte.

Dar dacă vulgul inconștient, din lipsa unei educațiuni serioase, procedează astfel, guvernul trebuie neapărat să nu stea nepăsător, ci să chibzuiască asupra modalității de a se pune o dată frâu unei mentalități, care frizează o stare înapoiată de civilizație, ca să nu zică de semi-barbarie.

În capitolul III d-l profesor Borza ne face cunoscut, că în timpul regimului ungar ministerul de agricultură cu ordianul circular No. 21.527 din 1900, adresat către personalul său silvic, neexcluzându-se bine înțeles cel din Ardeal, Banat și țările ungurene care astăzi face parte integrantă din România Mare, a dispus ca să se ia măsuri pentru conservarea arborilor bătrâni de o importanță istorică, sau fitogeograficește rari sau interesanți.

Ca prezentând un interes istoric au fost atunci indicați: *Gorunul lui Horea dela Tebea*, sub cuvânt că sub el s'ar fi odihnit Ungurii când au cucerit țara. Pentru noi Românii numele ce poartă gorunul în chestiune ne reamintește una din epopeele mari ale istoriei naționale contemporane a poporului român de peste Carpați, care în lupta sa pentru redeştere la o viață liberă și conștientă, a văzut căzând jertfă mulți din cei mai buni fii ai săi.

„Copacii lui Rakoczi lângă soseaua Gurghiu-Reghin. Un arbore la poiana Mărului, unde Românii au ținut legat la 1849 pe generalul maghiar Bem, etc.

Iar ca prezentând un interes științific-economic au fost, între altele, desemnate pădurile de molid cu brad alb din jud. Bistrița-Năsăud; pădurea de pe teren nisipos (în Nirseg), regiunile cu pinul de Taurida (jud. Caraș-Severin); pădurile de gărnă în amestec cu teiul (jud. Caraș-Severin); pădurile cu tisa (*Taxus baccata*) în jud. Bistrița-Năsăud, locurile cu alunul turcesc (*Corylus colurna*); Mănăstirea Rametului (jud. Alba inferioară) cu *Juniperus sabinoides*; lacul Sântana cu dealul Mohoș și turbăriile sale populate cu *Pinus uncinata* și mestecini.

Ca primul pas făcut în țara românească spre a se regle-

1) F. Pax, (von): Pflanzengeographie von Rumänien. 1919, Halle, Zweites Kapitel. Wald formation. pag. 156.

mentă pe cale legală măsurile pentru protecția naturii, d-l Borza ne indică introducerea în legea agrară a Ardealului alcătuită de Marele Sfat Național din Sibiu, în ziua de 12 August 1919 și anume în art. II un alineat care prevedea: „toate locurile, care prezintă un deosebit interes din punctul de vedere științific, să fie expropriate în întregime pentru știință”.

„Consiliul Dirigent, fiind înlăturat *brevi manu* dela conducerea Ardealului, a căzut și legea agrară ardeleană fiind înlocuită cu o nouă lege creată la București, din care lipsește luminoasa dispoziție a legii ardeleno-privitoare la protecția naturii. Unificarea pripită ne-a dat deci îndărăt în privința aceasta”.

Tot în acest capitol d-l profesor Borza enumără măsurile luate în Bucovina pentru crearea a 3 rezervațiuni, precum și cele din Vechiul Regat unde, după cum am arătat, s'a întemeiat Societatea Hanul Drumeților, astăzi, devenită Societatea Turing-Clubul Român, având de scop ca printr'o vie propagandă să se favorizeze turismul și crearea de parcuri naționale, cel dintâi parc luând ființă în pădurea Cocorei de pe Munții Bucegi întinderea sa fiind deocamdată de 8 ha. se speră cu timpul că va cuprinde întreaga zonă superioară a masivului Bucegi, care va putea deveni un mare sanctuar al naturii, un nesecat izvor de observații și teren de studii științifice, zoologice, botanice (fitosociologice!) dacă va reuși să fie apărat acest masiv de lăcustele turismului”.

În cap. IV se desfășoară un întreg program de acțiune spre a deveni aievea țelul urmărit de a veni în ajutorul naturii, protejându-i monumentele sale cele mai mărețe din punctul de vedere al frumuseții peisajelor, precum și al interesului științific-istoric etc.

Cea dintâi măsură propusă de autorul în chestiune este, „ca pe baza unei legi de protecție a monumentelor firești să se înființeze la ministerul agriculturii și al domeniilor un oficiu central pentru protecția naturii, condus de un director și 1-2 funcționari, care să lucreze după instrucțiunile date de către o comisiune zisă a monumentelor naturii, compusă din botaniști, zoologi, silvicultori, agronomi și geografi.

Cu chipul acesta s'ar ajunge la inventarierea tuturor monumentelor naturale din Vechiul Regat, precum și din celelalte

provincii alipite, dându-și obolul bine înțeles diversele societăți existente, cari prin natura misiunii lor (autorul le enumără) sunt în măsură de a contribui la îndeplinirea unei așa de însemnate opere culturale“.

Propunerile făcute sunt foarte judicioase, denotând din partea celui ce le formulează, nu numai o cunoaștere profundă a cauzei pe care o susține cu atâta râvnă, dar și un spirit practic remarcabil pentru ca organizarea proiectată să-și ajungă scopul.

Pentru a se realiza un început de înfăptuire d-l profesor universitar Borza din proprie inițiativă a schițat un inventar botanico-silvic, care a fost discutat și complectat, după cum d-sa ne spune, în ședința din 27 Ianuarie 1924 a Societății naturalistilor din București și în cercul botaniștilor din Cluj, în ședința din 11 Februarie 1924.

După acest inventar se disting :

Obiecte singuratice în număr de 4 și anume: Gorunul lui Horea la Tebea. Stejarul Mitropoliei din Blaj. Plopi, peri sălbatici uriași „Sub Berc“ la Blaj. Un stejar pururea verde semnalat la Sălciua pe Valea Arieșului.

Specii rare și importante în număr de 8, dintre cari *Taxus buccata* de pretutindeni, *Juniperus sabinoïdes* și *kantziiana* la Râmeș (jud. Alba inf), *Pinus Pallasiana* în Valea Cernei și la Triculie (jud. Caraș-Severin).

Rezervațiuni mai mici protejând asociații vegetale cu specii rare, endemice, sau esențe forestiere importante: În Transilvania un număr de 20 între cari: Muntele Scarița la Posaga și Cheia Runcului din apropiere cu *Pinus silvestris* și *Juniperus Sabina*, Colții Caprii la Intregalde (jud. Alba inf) cu *Larix*. În Oltenia, Muntenia, Moldova un număr de 10 dintre care: Pădure la Comana cu sărături între Comana și Grădiște. Muntele Ceahlău în Moldova (zona superioară, la Piatra cu apă și pădurea de crini — *Larix*). În Dobrogea în număr de 8 între care: Pădurea Letea în Delta. Pădure cu poieni la Babadag-Slava rusă (pădure mixtă dobrogeană tipică.) Muntele Pricopan la Măcin cu păduri de teiu (*Tilia argentea*) străbune.

Pădurea „Sefcan“ la Silistra cu un *Cyclamen* endemic. În Basarabia un număr de 4 și anume: Nisipuri — dune maritime — la Vălcov. Stepe la Valul Traian. Tighina. Stepă la Basara-

beasca, în dosul gării și o rezervă forestieră în centrul Basarabiei. În Bucovina un număr de 2: Fânețe la Bosanci și Boianceni cu numeroase elemente podolice și pontice. Turbării în Valea Dornei.

Parcuri naturale de întindere mai mare:

1. În munții Retezatului (județul Hunedoara) o suprafață de circa 16000 ha. proprietate particulară, cuprinsă între piscurile și crestele de munte Zănoaga—Slăveni—Stânișoara - Pelaga—Bucura, mărginite spre Sud de Valea Lăpușnicul inclusiv masivul calcaros, Paltina, cu o vegetație exuberantă și floră bogată în elemente rare sau endemice.

2. Valea Bălii în Munții Făgărașului în întindere de circa 8000 ha cu o vegetație și viață animală bogată și fenomene de glaciațiune remarcabile.

3. M-tele Domugled cu Prolazul în Valea Cernei alcătuind o unitate geografică bine delimitată cu o floră unică în felul ei, cu o faună tot așa de interesantă.

4. M-tele Pietrosul-mare din Maramureș, la Borsa cu masive de Pinus cembra, Rhododendron etc. Fenomene de glaciațiune, faună bogată (urși, vulturi mulți).

5. Bucegii cu peștera Ialomița—Cocora; valea Jepilor, Caraimanul, ca rezervațiuni mai mici deocamdată.

6. În inima masivului Bihariei (Munții Apuseni) câteva insule mici rezervate: Isoarele Someșului cald, peștera Onceasa, jurul Ghejarului de la Scărișoară, valea Ordencușii etc.

Căutând să reproduc unele pasaje din broșura d-lui profesor Alexandru Borza, în special cele în legătură directă cu sfera de activitate a inginerului silvic, n'am avut câtu-și de puțin pretențiunea de a fi reușit ca să pun în complectă lumină întreaga bogăție de cunoștințe ce cuprinde, din care se degajează absolută necesitate de a se lua urgente măsuri fie pe cale legală, fie pe cale administrativă, în ce privește proprietățile Statului sau cele administrate de Stat cel puțin, pentru a se ocroti, nepermițându-se de a se ruina cu desăvârșire, comorile de frumuseți firești, multe din ele neîntrecute ca exteriorizare a celor mai variate forme ale naturii creatoare, amenințată în originalitatea sa, de nechibzuința și mâna distrugătoare a omului, care prin unele acțiuni ale sale ne face să credem, că nu a ieșit încă din faza primitivității.

Recomandăm deci cu tot dinadînsul broșura în chestiune, care nu trebuie să lipsească din biblioteca nici unui inginer silvic.

Ceeace trebuie însă știut de toți cei cari sînt convinși de necesitatea păstrării monumentelor naturale, avînd darul de a ne face ȧara în care ne-am născut cît mai frumoasă și prin urmare cît mai iubită ; de a nu mai rȧvni ca altădată de a trece frontiera și a plăti străinătății un tribut care se cifra în fiecare an cu zecile, sau chiar cu sutele de milioane în așa zisele călătorii de plăcere, este că, după cum corpul tehnic silvic a atras, prin cele semnează aceste rȧnduri, acum 17 ani atențiunea publică asupra importanței acestei probleme culturale, el se oferă a lua partea cea mai activă la inventarierea și la buna întreținere a acestor monumente, cȧnd propunerile d-lui profesor universitar Al. Borza vor fi aduse, și sperăm în timpul cel mai neîntȧrziat, la îndeplinire, conștient fiindcă va colabora astfel la una din operele cele mai de seamă, care pȧnă acum a fost, trebuie să mărturisim, foarte neglijată.

Iată acum și moțiunea votată de congresul forestier internațional din Grenoble (1925), secțiunea 8, referitor la protecțiunea naturii, faunei și florei :

Considerȧnd că, adeseori, arborii, pădurile și celelalte frumuseți ale naturii, nu sînt în destul de respectate de public și că măsurile lȧnzȧnd ca să-l constrȧngă nu dau, în general, rezultate satisfăcȧtoare, congresul exprimă dezideratul :

Ca Statul, colectivitățile și societățile interesate, să și v-nească eforturile lor pentru a desvolta educațiunea forestieră și estetică a publicului, făcȧnd astfel ca turistul să devină el însuși protectorul frumuseșilor naturale.

Ca pădurile girate de administrația apelor și pădurilor să fie astfel tratate, în cȧt să se păstreze pozițiilor (siturilor) cele mai frecventate de vizitatori caracterul lor pitoresc, menținȧndu-se fȧșii împădurite mai cu seamă d'a lungul drumurilor celor mai umblate.

Petre Antonescu

SARBATOAREA SADIRII ARBORELUI

Fapte și îndrumări

Istoria silvică ne învață limpede, că în evoluția pădurilor și economii forestiere a unei țări vine o epocă, mai mult sau mai puțin lungă, în care poporul respectiv, cu o furie și cu o inconștiență, uneori de proporții uriașe, își jăfuește și își mutilează singur patrimoniul său forestier, moștenit de la generațiile anterioare. Această epocă începe atunci, când consumul local sau general de produse forestiere se mărește mult repede, când budgetul țărilor respective apelează tare la toate rezervele de bogăție sau la izvoarele de producție ale țării, când agricultura — în general încă foarte extensivă în acest moment — nu înțelege să se intensifice arând mai adânc pământul pe care îl deține ci pretinde a se dezvolta — ca și în trecutul foarte primitiv — întinzându-se numai în suprafață. Numai *conștiința forestieră* a popoului respectiv în acest moment critic — dacă există și atât cât există — poate opune o stavilă furii distrugătoare, care apare ca o dezlănțuire anarhică a elementelor naturii.

Această perioadă critică o găsim până acum peste tot în istoria forestieră a țărilor cari au intrat sau înceară a intra pe calea unei silviculturii naționale. Silvicultura germană și americană ne oferă în această privință exemple edificatoare. Proporțiile răului însă au fost și sunt felurite după locuri și timpuri. Acolo unde în această epocă de tranziție consumul de lemn, nevoile agriculturii, nevoile de fonduri budgetare ale statului și transporturile se dezvoltă încet și treptat și unde mai cu seamă în același timp, conștiința forestieră — simțul popoului întreg pentru păduri a început deja a se dezvolta — epoca aceasta se caracterizează în adevăr prin triste tablouri forestiere, fără însă ca răul să aibă proporții prea mari. Acesta este cazul silviculturii germane la finele secolului al XVIII.

Pur și simplu înfiorătoare sunt tablourile forestiere acolo unde această epocă de tranziție vine târziu de tot, în timpurile moderne, când consumul, crescut considerabil și foarte repede, când mijloacele moderne de industrializare și transport și nevoile de bani ale proprietarilor au făcut posibile exploatări fo-

restiere a căror repeziciune, extensiune și barbarie erau necunoscute trecutului. Și cu cât poporul respectiv a fost, ca să zicem așa, surprins mai nepregătit sufletește și tehnicește în materie de economie forestieră, cu atât perioada aceasta de tranziție a fost și este mai dureroasă. Un exemplu în această din urmă privință ne oferă America de Nord, unde însă acum reacțiunea în contra răului începe a întrece azi în intensitate și a înăbuși răul din trecut.

Cea mai de seamă piedică în calea dezastrului forestier și cel mai puternic punct de sprijin al propășirii silvice spre bine l'a format și îl va alcătui întotdeauna conștiința forestieră a poporului respectiv.

Prin conștiință forestieră a unui popor înțelegem totalitatea cunoștințelor acestuia despre rostul arborelui și pădurilor în economia naturii și în economia națională cum și măsura în care aceste cunoștințe și cele de bună gospodărie a pădurii sunt difuzate în masele adânci ale poporului, sau cel puțin în masa cetățenilor chemați a lucra conștient și a îndruma treburile țării respective.

Simțul și înțelegerea poporului respectiv pentru cele silvice și, ca consecință, respectul, chiar iubirea de arbore și de pădure hotărăsc în ultimă analiză soarta pădurilor unei țări într'o anumită epocă.

Acest adânc și etern adevăr l'au înțeles de timpuriu silvicultorii și acei îndrumători ai roșturilor mari ale unei țări cari, peste nevoile și patimile mărunte și mari ale unei clipe înțeleg să privească adânc în firea lucrurilor și în viitor. Astăzi, în toate țările unde — din împrejurări istorice sau sociale a lipsit sau lipsește poporului o conștiință forestieră, un simț pentru pădure, s'a început o mișcare, pe alocurea foarte puternică, pentru trezirea și formarea unei conștiințe forestiere. Intensitatea acestei mișcări, mijloacele, procedeele ei sunt felurite, după împrejurări, după priceperea, dar mai cu seamă după măsura în care conducătorii acelu popor înțeleg să reacționeze în contra răului, ori care ar fi natura acestuia, după energia, abnegația și perseverența cu care înțeleg să înfăptuiască binele. Și fiindcă popoarele sunt foarte felurite în ce privește aceste însușiri, felurită este și măsura în care până acum s'a lucrat în diferite țări pentru trezirea sau formarea unei conștiințe forestiere. Propaganda fores-

țieră prin introducerea cunoștințelor de economie silvică în toate categoriile de învățământ, spre a face din cunoștințele despre rostul și firea arborelui și pădurii o materie indispensabilă pentru pregătirea generală a cetățeanului, broșuri frumos tipărite, frumos ilustrate, răspândite estin și din abundență, organizarea de societăți forestiere, a cluburilor de turiști, conferințe forestiere cu proiecțiuni, premii mari sau mici pentru artiștii condeiului sau ai penelului cari știu să evidențieze frumusețea pădurii sau rostul acesta în economia națională etc. sunt mijloace de a lucra în sensul care ne preocupă. Toate aceste procedee, în adevăr, nu sunt lipsite de rezultate bine făcătoare, dar ele se adresează sau nu pot mișca de cât păturile suprapuse, mature, a căror mentalitate este deja formată și care numai cu greu se poate schimba sau modela. De aceea s'a văzut de timpuriu, că, spre a obține rezultate temeinice, mișcarea trebuia să se aprofundeze, să scoboare sub suprafață, în profunzime, în masele adânci ale poporului și în deosebi să cuprindă sufletul neformat, nevinovat și neînrațit al copilului de azi, al cetățeanului de mâine. Și, în această privință, cele mai frumoase rezultate s'au putut obține în totdeauna prin sărbătoarea sădirii arborelui (*Arborday, în America, la fête de l'arbre, în Franța*).

Silviculorii știu ce sunt aceste serbări, dar rândurile de față se adresează în deosebi lumii nesilvice.

În fiecare primăvară, cu o deosebită ceremonie dela care nici capetele încoronate, nu lipsesc—cum este cazul în Italia—sau la cari iau parte chiar președinții de republică, cum se întâmplă în U. S. A.—în cât mai multe localități se organizează cu toate oficialitățile locale excursiuni cu câți mai mulți țărani sau orășeni și mai cu seamă cu tineretul școlilor de toate gradele. Cu această ocaziune se vizitează păduri frumoase—spre a se înțelege ce înseamnă o pădure bine îngrijită—apoi păduri rele, rău gospodărite, coaste surpătoare, torenți etc. spre a se vedea urmările unei rele gospodăriri a pădurilor; se vizitează apoi lucrări silvice, pepiniere etc. Se țin după aceea cuvântări în cari se arată rostul pe care îl au pădurile în economia naturii și a țării. Apoi se face chiar de către participanți o plantațiune de arbori, căutându-se ca pe cât se poate fiecare participant să planteze cu mâna sa cel puțin un puiet pe care să-l poate îngriji și urmări în evoluția sa ulterioară. Unde lucrul este po-

sibil, cu școlarii sau țărani și sub conducerea personalului silvic local se fac chiar plantațiuni întinse pe locuri rele, coaste surpălpare etc. În acest scop sunt în deosebi bine organizate comitetele școlare forestiere din Franța, cari, în fie care an împăduresc suprafețe întinse. Serbarea arborelui, așa cum este schițată mai sus se completează uneori cu o petrecere câmpenească sau cu o serbare a păsărilor. O analiză a resorturilor sufletești pe care le poate pune în mișcare această serbare, atunci când este bine făcută și în special când se iau toate garanțiile posibile ca pueții plantați să se și prindă și să crească apoi odată ca tineretul care i-a plantat, ne poate arăta cât de profund lucrează sărbătoarea sădirii arborelui pentru crearea unei conștiințe forestiere în profunzimea maselor populare și în special în masa tineretului de azi, cetățenii de mâine.

Sărbătoarea arborelui, a „pomului“ devine sărbătoarea „omului“ care iubește și trebuie să iubească natura care îl înconjoară, și cu aceasta și pădurea.

* * *

La noi începutul în această privință l'a făcut fostul Ministru al cultelor și instrucțiunii publice Sp. Hăret, care încă din anul 1902 a căutat să organizeze serbarea sădirii arborelui prin ajutorul corpului didactic. După războiu, o mână de ingineri silvici în București și împrejurimi au organizat serbarea cu ajutorul populației școlare de ambele sexe mai cu seamă din liceele capitalei; trei serii numeroase de elevi ai școlii superioare de silvicultură au fost astfel instruiți pentru organizarea serbării.

Începând din primăvara anului 1924 Administrația Caset pădurilor, prin toate organele sale silvice exterioare a luat o inițiativă foarte viguroasă în această privință, căutând nu numai a provoca facerea câtor mai multe serbări în puncte cât mai depărtate, dar și a-și procura materialul necesar pentru întocmirea unei situații anuale care să arate extensiunea pe care o ia mișcarea an cu an. Ideile călăuzitoare ale acestei administrații sunt cuprinse în alăturaturatul ordin circular pe care îl reproducem aci cu titlul de document.

Vă este — de sigur — temeinic cunoscută — în deosebi în vremurile actuale — marea importanță educativă și socială a „Sărbătoarei sădirii arborilor“, menită a trezi, a dezvolta și a păstra în sufletul poporului și în deosebi în sufletul generațiilor tinere de azi — cetățenii de mâine — iubirea și respectul pentru arbore, pentru pădure, pentru pământul patriei și pentru opera silvicultorului. Este în interesul întregului nostru popor, ca această serbare să devină un obicei general. Este de asemeni foarte ușor de înțeles, că în mișcarea pentru împământenirea, îndrumarea pe căi bune și generalizarea acestui frumos obicei al inginerilor silvici le revine un rol de o deosebită importanță. Zădarnic ne străduim a cruța pădurea și a o reînființa acolo noi înțelegem că ea este o binefăcătoare națională, dacă iubirea adâncă pentru arbore, pentru pădure, pentru opera noastră lipsește.

Convinși de patriotismul și de priceperea D-voastră pentru împrejurările prin cari trecem, lăsăm fiecăruia din D-voastră — pentru cercul său de activitate — libera inițiativă pentru organizarea sărbătoarei sădirii arborilor, care trebuie să pătrundă în cercuri cât mai largi, să intereseze toate straturile sociale și — în grupe mari și mici, sau chiar în cercul restrâns al familiei — să fie practică cu convingere și credință, cu ceremonie, cu plăcere, așa că în fiecare primăvară sădirea arborilor să fie așteptată cu o deosebită dragoste.

În special va trebui să căutați, ca sădirea să se facă numai în așa condițiuni ca fiecare puet să se și prindă și să-și albe asigurată existența cât mai mult timp, căci, dacă pueții mai curând sau mai târziu pier, serberea are mai degrabă un efect demoralizator și mai bine nu trebuie făcută.

Vă rugăm ca, cu sufletul larg de silvicultor, să căutați nu numai a folosi ori ce urmă, cât de mică, de bună voință pentru serbare, dar și a trezi interesul pentru aceasta în cercuri cât mai largi. Ca atare veți lua contact cu toate persoanele, autoritățile, organizațiile cari urmăresc sau pot lucra pentru educarea cetățenească a poporului și în deosebi a tineretului, a le pune la dispozițiune — fără altă aprobare a noastră — numărul de pueți ce se pot planta cu garanție de reușită și a le da toate îndrumările și tot concursul pentru asigurarea reușitei serbării și pinderii pueților.

Dorind a cunoaște pe de o parte în ce măsură corpul silvic înțelege a se achita de această frumoasă datorie și în acelaș timp, dacă serbarea sădirii arborilor se generalizează. D-nii șefii de Regiune sunt rugați, ca până la 20 Mai a. c. cu un singur raport pe regiune să se înainteze o situație din care să se vadă rezultatele potrivite ale măsurilor luate de organele silvice pentru reușita serbării; numărul serbărilor, numărul și categoria socială a participanților, numărul, felul și locul pueților plantați, dacă s'au satisfăcut toate cererile de pueți pentru serbare. D-nii șefi de Regiune vor arăta în deosebi numele D-lor Ingeri silvici, cari prin spiritul lor de inițiativă și organizare, prin

prestigiul pe care au știut să și-l câștîge și prin felul cum înțeleg a cultiva bunele relațiuni cu mediul social în care trăiesc, au reușit a câștiga în cea mai mare măsură interesul pentru serbarea sădirii arborilor. Ni se va raporta apoi și în ce măsură în cuprinsul diferitelor ocoale din Regiune serbarea a avut loc independent de inițiativă și fără participarea D-ilor Ingineri silvici, arătându-se în acest ultim caz din ce cercuri pornește inițiativa și dacă cel puțin cererile de puiți ale acestora din urmă au putut fi satisfăcute.

No. 14039/1924 Martie 14.

Încă din anul 1924 serbarea a luat o mare extensiune. „Revista Pădurilor” cuprinde dări se seamă asupra unora din serbările organizate. Pentru serbarile făcute în anul 1925 suntem în măsură să publicăm o situație, care să ne arate — pe Direcțiile silvice — și pentru întreaga țară — extensiunea pe care a început a o lua serbarea. Acestea se văd în alăturatul Tablou No. 1.

SITUAȚIA

Sărbătorii sădirii arborilor în primăvara anului 1925

No. curent	DIRECȚIA regională silvică	No. ocoalelor		Numărul serbărilor	Totalul participanților	Totalul puieților plantați	Cifre medii pe ocol		
		din Directorat	cari au făcut serbări				Serbări	Participanți	Puiți plantați
I	Cernăuți								
II	Chișinău	14	6	7	1.181	10.867	0,5	84,3	776
III	Iași	14	11	60	12.387	15.677	4,3	885,—	783
IV	Bacău	20	17	24	5.862	13.672	1,2	293,—	683
V	Buzău	19	15	32	3.472	460.394	1,7	183,—	24.231
VI	Constanța	19	17	44	10.142	14.200	2,3	534,—	747
VII	Pitești	30	28	82	16.386	123.546	2,7	546,—	4.118
VIII	Orșova	24	10	28	2.893	16.085	1,2	121,—	670
IX	Arad	30	29	109	16.242	59.000	3,6	541,—	1.966
X	Sebeș	21	14	46	5.790	316.068	2,2	276,—	15.051
XI	Cluj	23	18	34	3.921	259.780	1,5	170,—	11.295
XII	Brasov (Miercurea Ciuc)	33	30	122	23.527	344.172	3,7	713,—	10.430
XIII	Oradea Mare	28	16	38	6.480	43.215	1,3	231,—	1.543
	Bistrița	9	9	30	3.460	20.944	3,3	384,—	2.327
	Total	284	220	656	111.752	1.697.620	2,3	393,—	5.978

Tabloul vorbește dela sine. Cifrele cuprinse într'insul sunt un prețios document și ne vor servi să putem urmări pe viitor modul cum evaluează serbarea.

Circa o cincime din ocoalele silvice nu au putut încă organiza până acum serbarea.

În Directoratele de *Bistrița Năsăud, Arad, Brașov, Pitești* și *Constanța* sărbătoarea a avut loc, cu mici excepțiuni, aproape în toate ocoalele. Referindu-ne la cifrele medii pe ocoale (cifrele se raportează la *toate* ocoalele din Directoratul respectiv) se vede că cele mai multe serbări pe ocol s'au organizat în Direcțiile de *Brașov, Bistrița* și *Arad*. Dacă Directoratul de Iași arată cifra cea mai mare de serbări pe ocol, aceasta se datorește faptului, că D-1 Ing. sub insp. Silvic *Andrei Ionescu* de la ocolul silvic Crețești a organizat singur 23 de serbări, peste $\frac{1}{3}$ din numărul total de serbări organizate în tot directoratul. Cifrele medii cele mai mari de participanți la serbări le arată directoratele de *Brașov, Arad, Pitești* și *Iași*.

Din cele de mai sus rezultă. că în prima linie s'au distins în organizarea sădirii arborelui Directoratele de *Brașov* și *Arad* apoi directoratele de *Bistrița, Pitești, Constanța* și *Iași*. Asupra Directoratului de Cernăuși nu putem face nici o apreciere, fiindcă situația respectivă ne lipsește.

Cifrele din ultimele coloane ale tabloului sunt numere medii pentru ocoalele din întregul directorat. În fapt energia desfășurată în acest sens și rezultatele obținute sun foarte felurite dela ocol la ocol.

Tabloul Nr. 2 ne arată ocoalele cari în fiecare Directorat s'au distins în această privință.

	Direcția Regională silvică	Ocolul Silvic	Numele șefului Ocolului	Numărul sărbătorilor	Numărul participanților	Numărul pueților plantați	Observații
II	Chișinău	Rădeni	Burda	2	378	5342	
III	Iași	Crețești	A. Ionescu	23	9870	2700	
		Lipovăț	Rodoteatu	9		375	
		Răchitoasa	Vasilu	6	803	598	
IV	Bacău	Lucăcești	Șt. Predescu	1	1320	300	
		Căiuț	Văidianu	3	917	1800	
V	Buzău	Vălenii de Munte	A. Butoiu	9		1209	
		Gruu	O. Rădescu	6	1370	4700	
		Brănești	M. Niculescu	3		7666	
		Mitreni	N. Mățoanu	3	930	432000	
		Țigănești	V. Petrescu	2	560	4350	
		Cislău	F. Enescu	2	113	7400	
VI	Constanța	Cerna	Spiridon	5	1132	1400	
		Enisenlia	Condrea	3	655	2200	
		Casimcea	A. Ionescu	7	1070	2563	
VII	Pitești	Carol I	Tr. Ionescu	12	2088	4134	
		Domnești	I. Marinescu	7	715	34500	
		Horez	Luțescu	9	1666	1590	
		Trivalea	Nettea	4	1900	12720	
		R. Vâlcea	Ghika	4	484	15000	
		Jiblea	A. Popescu	4	825	12500	
VIII	Orșova	Grădina	Orar	6	191	59	
IX	Orșova	Caransebeș	Scholz	2	273	3310	
		Tismana	V. Vasiliu	4	27	8470	
X	Arad	Baliț	C. Murani	12	983	13487	
		Casa Verde	Pruteanu	11	1800	2543	
		Dumbravița	Țișca	6	319	11130	
		Făget	Frühstock	8	826	754	
		Pecica	Streza	4	1051	431	
XI	Sebeș	Sebeș	Schwartz	10	376	256000	
		Baia de Criș	Romașcan	7	665	8600	
		Aiud	Horvat	7	1452	2530	
XII	Cluj	Ilia	N. Nascu	2	211	19320	
		Sovata	Koni	12	942	167000	
		Reghin Sat	Kaiser	2	405	60000	
		Lăpușna	G. Antonescu	1	176	10000	
		Isteceu	M. Iacob	1	208	8000	
XIII	M. Ciuc	Câmpeni	E. Fixech	2	260	5000	
		Ocland	Beretze	15	1565	1574	
		Sân-Martin	C. Popescu	14	3750	120000	
		Frumoasa	Schmidt	10	1723	72300	
		Miercurea-Ciuc	Wildman	6	1039	21000	
XIV	Oradia-Mare	Făgăraș	Bartok	4	1253	20650	
		Agnița	Palty	3	520	35000	
		Borlești	I. Ionescu	5	421	semănat	
		Crișul Repede	Mașcan	4	120	7000	
		Tinca	Onaca	9	999	1900	
XV	Bistrița	Dobrești	Aldulescu	2	142	868	
		Vascău	M. Constantinescu	1	205	14000	
		Năsăud	C. Tipa	9	1518	15600	
		Salon	Fr. Naghi	2	1810	1830	
		Borgo-Tibuța	I. Bonea	6	315	68	
Ilva	P. Zegrean	2	2040	11200			

În fiecare directorat, alături de ocoale cari până acum nu au putut încă organiza serbarea, găsim ocoale care au făcut cel puțin un început, înfăptuind o singură serbare și ocoale cari s'au întrecut organizând 5, 6, 15 și — într'un singur caz, — 25 de serbări! Ne facem o foarte plăcută datorie subliniind aici numele D-lui Ing. silvic *Andrei Ionescu*, șeful ocolului silvic Crețești care, prin spiritul său organizator, prin prestigiul pe care a știut să și l câștige față de autoritățile locale de toate categoriile a reușit să organizeze cel mai mare număr de serbări — 25 — și să strângă în jurul acestora cel mai mare număr de participanți — 9870. — Iată o personalitate de la care putem aștepta nu numai să generalizeze curând serbarea în ținutul respectiv, dar să fie și un permanent și puternic susținător al mișcării pentru trezirea unei conștiințe forestiere. În prima linie a mișcării stă D-nii Ing. silvici *Beretze* (Ocolul Ocland) și *C. Popescu* (ocolul Sânt-Martin), ambii din Direcția Brașov; D-nii *Traian Ionescu* (Mihăești), *C. Murari* (ocolul Balin), (*Koni* (oc. Sovata), *Pruteanu* (Casa-Verde), *Schwarz* (oc. Sebeș), *Schmidt* (oc. Frumoasa), *Rodoteatu* (oc. Lipovă), *Butoi* (oc. Văleni de M-te), *Aurelian Ionescu* (oc. Casimcea), *I. Marinescu* (Domnești), *Lufescu* (Horez), *Romașcan* (Baia de Criș), *Horvat* (Aiud), *Willdmann* (Miercurea Ciuc), *Onaca* (oc. Tinca), *C. Tipa* (Năsăud), *I. Bonea* (Borgo-Tihuța) etc. Ca criterii de clasificare am luat în primul rând numărul serbărilor organizate și numărul participanților la acestea.

Cifrele de mai sus ne arată suficient proporțiile — deja mari — pe care începe a le lua serbarea sădării arborelui. Sunt însă două lucruri cari nu se pot prinde în cifre, dar cari au foarte mare importanță pentru reușita serbării și mai cu seamă pentru generalizarea acestea în viitor: atmosfera în care s'au făcut serbările și pe care acestea au lăsat-o în sufletul participanților și reușita puieților plantați. Din procesele verbale primite rezultă că în foarte multe părți sărbătoarea s'a făcut cu multă căldură, convingere, lăsând prin modul organizării — o compresie vie și trainică în sufletul tuturor participanților. Dovezi se pot vedea și în cele publicate anterior în „Revista Pădurilor” în această privință. Prinderea puieților — cum se arată și în circulară — este o necesitate de primul ordin pentru reușita serbării și generalizarea acestea. Când puieți nu se prind, serbarea se

reduce la o paradă de care lumea este sătulă sau se poate sătura repede. De aceea, de-o camdă luarea tuturor, dar absolut a tuturor garanțiilor ca puieți plantații să se prindă și să rămână vecinic sub ochii celor ce i-au plantat, este o condiție capitală a reușitei serbării. Ulterior când obiceiul va fi prins și se va fi generalizat, când se vor fi înființat comitete școlare locale de împădurire, și numărul puieților plantați începe să capete o deosebită importanță.

În ce privește sărbătoarea sădirii arborelui am intrat deci pe calea faptelor, cari ne permit a face câteva constatări foarte îmbucurătoare pentru prezent și viitor și a face în acelaș timp și propuneri. Organele silvice—de toate gradele cu excepții cari vor dispăre—au îmbrățișat cu o deosebită căldură și convingere mișcarea pentru organizarea serbării arborelui și, prin aceasta, mișcarea pentru trezirea unei conștiințe forestiere în masele adânci ale poporului. Rezultatele obținute vor spori și mai mult energia celor hotărâți și vor face să pălească nehotărârea scepticilor și blazașilor—din fericire foarte pușini la număr. Credința în bine, sacrificiile făcute de ingineri pentru păduri în aceste vremuri crude de arivism social și material fac cinste corpului inginerilor silvici și ne fac să privim cu încredere viitorul pădurilor, ori-cât de vitrege ar fi vremurile actuale.—Cu o deosebită satisfacție trebuie să constatăm cu toții sprijinul și convingerea pe care au pus-o toate persoanele oficiale pentru reușita serbării. O deosebită mențiune merită aci corpul didactic, luminătorii satelor. Cu foarte mici excepțiuni, cari nu importă și care vor dispăre odată cu intensificarea mișcării, preoșimea, garnizoanele militare, organele administrative au contribuit la reușita serbării într'o măsură, pe care organul silvic local nu ar fi putut-o realiza singur. Ceva mai mult: în mai toate părțile cele mai variate categorii de intelectuali au participat cu convingere la serbare ridicând chiar cuvântul în favoarea pădurii. Grosul participanșilor l'au făcut mai întotdeauna țărani și copii de școală.

În multe cazuri este pur și simplu impresionantă ceremonia cu care s'a organizat sărbătoarea, după cum se vede din câteva date publicate în „Revista Pădurilor“ și în diferite gazete locale dar mai cu seamă din procesele verbale dresate de toți

participanții, din fotografiile ce ni s'au înaintat sau din relațiunile ce am dobândit direct.

Din toate acestea o constatare se desprinde clar: Conducătorii conștiinței ai poporului înțeleg rostul unei mișcări de trezire și de formare a unei conștiințe forestiere a poporului nostru.

Mișcarea prinde puternic, Această constatare singură este merită să ne mărească horărârea noastră de a lucra și mai mult în viitor. Și aceasta este un lucru esențial. Se pot face și propuneri sau de îndrumări pe viitor. Cei mai calificați în această privință sunt cei ce au săvârșit întâi faptele, ca să dovedească că ei în primul rând sunt convinși de temeinicia și de putința de înfăptuire a propunerii. Cea mai de seamă propunere pe care o putem face fiecare din noi este să ne propunem întâi nouă să lucrăm, după cum cea mai de seamă critică sau propunere de îndreptare pe care o putem face este să începem prin a ne le face și aplica nouă înși-ne. Deocamdată ceea ce trebuie să urmărim, este să pășim sigur spre înțelegerea ei cât mai adâncă, spre înfăptuirea ei în cât mai bune condițiuni și generalizarea ei cât mai mult. Fiecare dintre noi poate găsi în sufletul său priceperea necesară când se cunoaște precis ținta pe care trebuie să o ajungem.

În această privință Administrația Casei Pădurilor, odată ce a dat și schițat tema și a luat legătură cu instituțiile de seamă cari pot susține mișcarea, convinsă de priceperea și bunăvoința fiecăruia din organele sale, le lasă acestora toată latitudinea în ce privește organizarea serbării și nu dorește decât să știe extensiunea pe care aceasta o ia dela an la an.

Sărbătoarea sădirii arborelui este susceptibilă de o uriașă dezvoltare. Curând cercuri din ce în ce mai largi se vor rala mișcării, și aceasta spre binele pădurii, al țării, al poporului, al generații de azi și mai cu seamă a generații de mâine. Ori de unde ar veni inițiativa, aceasta este bine venită. Inginerii silvici au îndatorirea morală și profesională ca ori unde vor găsi o urmă cât de slabă de bună voință pentru pădure să o folosească pentru trezirea unei conștiințe forestiere. Până acum inginerii silvici sunt la locul lor, în linia întâia a mișcării. Vor ști ei să-și păstreze și pe viitor acest loc de frunte? Da. Suntem convinși.

M. Drăcea

CONGRESUL FORESTIER INTERNAȚIONAL DIN GRENOBLE, 1925.

Deziderate exprimate de secțiuni și adoptate
în ședința plenară ¹⁾)

SECȚIUNEA I

Legislație

Interdicția de a defrișa. Autorizarea de a defrișa în țările unde ea este în mod legal prevăzută, să fie limitată la o perioadă de 10 ani, afară de o reînnoire eventuală.

Conservarea și protecțiunea pădurilor.

1°. Supunerea la regimul silvic să se poată aplica tuturor pădurilor comunale și ale stabilimentelor publice, chiar când ele nu sunt susceptibile de exploatațiuni regulate.

2°. În materie de lucrări de restaurare și de reîmpădurire, Statul să poată proceda pe cale de ocupațiune temporară a terenurilor, sub rezerva unei indemnități.

3°. Principiul constituirei bunului de familie indivizibil și inezizabil să fie avut în vedere în materie de păduri.

4°. Că în ce privește reîmpădurirea din punctul de vedere al rolului fizic al masivelor forestiere să se facă cel mai larg apel posibil la economia și la concursul financiar al Statelor, județelor, provinciilor, orașelor etc.

5°. Să se ia toate măsurile pentru a se reduce la minimum strict necesar despăduririle rezultând din instalațiunea liniilor de transport al energiei electrice, precum și în ceea ce privește elagajul arborilor de pe marginea drumurilor.

Planuri de mărirea orașelor. 1) Să se completeze legile din 24 Martie 1919 și 19 Iulie 1924 prin următorul articol :

¹⁾ Până la publicarea discuțiilor, cari au avut loc în congresul internațional din Grenoble în zilele de la 22—30 Iulie 1925, la care a luat parte și subsemnatul, am crezut de cuviință să pun în vederea cititorilor acestei reviste motiunile votate de congresul în chestiune.

„Când o pădure a Statului va fi în total, sau în parte, cuprinsă în planul de mărire al unui oraș, proiectul nu va putea fi supus anchetelor și examenelor prevăzute de articolul precedent (art. 7), decât în urma azeziunii ministerului de agricultură și al celui de finanțe.

Refuzul miniștrilor nu va putea interveni, decât în urma avizului consiliului de Stat“.

Dispozițiuni analoage să fie generalizate în diferitele legislațiuni.

2°. Extensiunea orașelor în detrimentul masivelor forestiere să fie întotdeauna subordonate unei consultări prealabile ale autorităților forestiere, spre a se permite în fiecare caz autorității superioare de a determina care din cele două interese, forestier sau edilitar, trebuie să primeze pe cel'alt și în ce măsură.

Terenuri inculte. Să se ia toate măsurile legislative oportune pentru a se asigura punerea în valoare a terenurilor inculte aparținând comunelor și stabilimentelor publice prin împădurire, sau instituirea unui regim pastoral apropiat.

Scutire de impozit. Ori ce teren reîmpădurit, ori care ar fi fost utilizarea lui de mai înainte, să fie scutit de impozit timp de 30 ani.

Drepturi la moștenire. 1) Drepturile de succesiune curente pentru păduri să poată fi achitate prin anuități.

2°. Cel căruia i s'a revenit o pădure prin moștenire, să poată, sub rezerva consimțământului administrației forestiere, să i se admită de a plăti drepturile la moștenire asupra acestei păduri, abandonând Statului în proprietate indiviză, o cotă parte de o valoare egală cu totalul acestor drepturi.

Oficiu forestier internațional. Din inițiativa Franței să se creieze un oficiu forestier internațional în timpul cel mai scurt posibil, spre a se pune la dispoziția Statelor interesate toate datele, a căror cunoștință poate să fie utilă conservării, bunei exploatari și dezvoltării pădurilor.

Incendii. 1) Să se ia toate măsurile necesare și să se acorde cât mai larg concursul Statului, al județelor, sau provinciilor pentru a se favoriza desarbustarea (desjelinarea păturei arbustive) în pădurile expuse pericolului incendiului.

2°. Să se favorizeze în cea mai largă măsură constituirea

și dezvoltarea asigurărilor mutuale contra incendiului pădurilor.

Afirmațiunea proceselor verbale. Formalitatea afirmațiunea proceselor verbale să fie suprimată pentru actele dresate de pădurarii proprietarilor particulari.

SECȚIUNEA 2-a.

Comerțul lemnului — Statistica producțiunii forestiere.

Mașini pentru lemne. Considerând că fereștrăiele mecanice și comerțul lemnului vor participa într'o largă măsură din produsul taxei zisă de învățământ în scopul creiării de cursuri profesionale :

Considerând că lipsa de ascuțitori de unelte se simte din în ce mai mult și că aceasta este o primejdie păgubitoare dezvoltării industriei cherestelei în Franța ;

Considerând că este bine, afară de aceasta, de a se evita risipa unei materii care trebuie înainte de toate să fie ocrotită, de a se vulgariza întrebuințarea ferăstrăului-panglică care permite reducerea volumului rumeșugului și mărirea procentului cubului debitat.

Emite desideratul :

Să se institue școale pentru ascuțitul instrumentelor prin noua organizație a centrelor de învățământ.

Transporturi maritime și fluviale. Guvernul, ministerul coloniilor în particular, să și consacre eforturile lor asupra studiului și executării lucrărilor susceptibile de a permite evacuarea și înbarcarea ușoară și repede a lemnului noastre coloniale.

Serviciile tehnice ale marilor noastre porturi franceze să-și amelioreze cât mai repede posibil utilajul lor, pentru ca cheltuielile de descărcare, de reexpedițiune și de mănuire de mărfuri să se poată reduce la minimum.

Companiile de navigațiune să caute a înlesni importul lemnului din coloniile noastre :

1°. Reducând la minimum pretul transportului acestor lemne și

2°. Intrebuințând atât la înbarcare cât și la debarcare toate măsurile cari pot reduce cheltuielile de manipularea mărfurilor.

Proiectul complet de ameliorațiunea căilor noastre fluviale

și de crearea altora noi să fie executat în mod metodic, dar cât mai repede posibil.

Tăierea și retezarea în bușteni a arborilor :

Considerând că în Franța, ca și într'un mare număr din regiunile forestiere ale Europei, lipsa de lucrători forestieri și dificultatea de a se recruta tăietori de lemne trebuie neapărat să provoace în scurt timp o criză serioasă în ce privește mâna de lucru în exploatarea de păduri.

Că în celelalte continente, și mai cu seamă în pădurile coloniale, această criză există deja și într'un grad că împiedică în mod însemnat încercările de a se pune în valoare pădurile din Lumea Nouă, din Tropic și din Ecuator.

Considerând că singurul remediu pare a fi utilizarea de aparate mecanice susceptibile de a tăia și reteza imediat în bușteni, ori care ar fi specia de exploatare, arborii de ori ce exențe și dimensiune, precum și substituirea generală a acestor aparate în locul săculei, beschiei și alte instrumente arhaice, cări necesită o cheltuială de lucru uman puțin compatibil cu trebuințele și progresul epocii noastre.

Considerând că diferitele aparate de tăiat și de retezat mecanic, cari au fost realizate până acum, nu sunt încă destul de cunoscute de exploatare, de antreprenorii de păduri, de lucrători forestieri, precum și de public, pentru a putea fi considerate că și-au făcut probele și că au intrat în domeniul realizării generale și a practicei.

Emite dezideratul :

Ca, sub patronajul puterilor publice (administrația apelor și pădurilor, ministerul coloniilor, al lucrărilor publice și al comerțului) Turing-clubul din Franța, al camerei de comerț din Paris și a grupărilor de interesați, să se organizeze în Franța un concurs internațional larg deschis tuturor inițiativelor și sprijinit de o mare publicitate mondială, spre a se studia și determina mașinile de tăiat și cele pentru retezat arborii în pădure, cari ar răspunde cel mai bine trebuințelor tuturor exploatarea forestiere și cari, economisând munca grea și suferința tăietorului de lemne, ar fi pentru el cel mai prețios au.iliar.

Accidente de lucru :

Diversele proiecte sau propuneri de lege având de scop de a se modifica legislațiunea actuală a accidentelor de lucru,

precum și aceea a funcționării societăților de asigurare, să formeze obiectul unui studiu aprofundat al confederațiunii generale a producțiunii franceze, cu concursul sindicatului central al agricultorilor Franței și ca aceste mari asociațiuni să prezinte puterilor publice dorințele unanime ale comerțului, ale industriei și ale agriculturii.

2. Sindicatele profesionale să facă cunoscut și să recomande aderenților lor cele mai bune metode de a se preîntâmpina accidentele de lucru, încurajând în același timp căutarea de aparate protectoare practice pentru conducerea fără primejdie a mașinilor unelte.

Legea de opt ore.

În decretul relativ la reglementul de administrațiune publică pentru aplicarea legii din 23 Aprilie 1919 asupra zilei de opt ore să se specifice net, că atelierile de ferăstruit construite în mod temporar în vecinătatea exploatațiunilor forestiere, cari asigură numai debitul lemnului provenite din aceste exploatări, să fie asimilate cu atelierile de ferăstruit mobile (volante) instalate pe șantierul tăerilor și ca atare să nu fie supuse aplicării legii în chesliune.

Ca, ținând seama de caracterul lor general de industrie în plin aer, atelierile de ferăstruit și de lucrat lemnul, precum și șantierele comercianților de lemne să beneficieze de aceleași drepturi de a li se socoti zilele nelucrate (de chômage) din cauza intemperiilor, după cum se acordă industriilor clădirilor și ale lucrărilor publice prin decretul din 11 Februarie 1924.

Ca regulile de aplicarea legii să fie armonizate condițiunilor particulare a funcționării industriilor lemnului în fiecare regiune.

Ca să se acorde termene deosebite stabilimentelor, în cari funcționează instalațiuni de aburit și de uscarea lemnului pentru a permite transformarea și adoptarea acestor aparate la noile condițiuni de lucru.

Ca, în fine, să se prevadă un spațiu de timp destul de lung între promulgarea decretului și data punerii sale în vigoare, spre a se permite industriei lemnului executarea angajamentelor de vânzări făcute înainte de a se fi putut ține socoteală în prețul de cost de plus valoarea decurgând din aplicațiunea legii.

Necesitatea unei înțelegeri între diversele organisme naționale și utilitatea creării unui organism național.

Considerând că o înțelegere între diversele organisme naționale este necesară; că un organism național există deja în Franța, și anume la Confederațiunea generală a producțiunii franceze, No. 6, strada Messini la Paris.

Considerând că creațiunea unui organism internațional este recunoscut ca util.

Congresul emite dezideratul :

1°. Ca onorabilii membrii străini ai congresului și ai țărilor neparticipante să fie invitați a face cunoscut, încă de acum, grupului 26 al Confederațiunii generale a producțiunii franceze dacă există în țările lor respective o grupare națională calificată pentru a reprezenta aceste țări în sânul unui organism internațional și, în caz negativ, să fie invitați a-și da silința pentru crearea acestei grupări.

2°. Ca o comisiune compusă din doi delegați pentru fiecare țară să fie însărcinată, într'un timp cât mai scurt posibil, după inițiativa președintelui grupului 20 al Confederațiunii generale a producțiunii franceze, de a se reuni și de a stabili statutele unui organism internațional pentru gruparea comerțurilor și industriașilor de lemne ai țărilor interesate.

Unități și măsuri.

Considerând că realizarea dezideratelor emise de precedentele congrese internaționale a lemnului, prin cari s'a cerut uniformizarea unităților și măsurilor în comerțul internațional al lemnului trebuie, spre a-și ajunge scopul, a fi precedată de uniformizarea unităților și a măsurilor din interiorul fiecărui Stat :

Considerând că adoptarea pentru toate Statele a sistemului metric, care este de o simplitate reală, ar face cele mai mari servicii comerțului internațional și în particular celui al lemnului.

Congresul emite dorința :

1°. Ca în fiecare Stat să se procedă prin îngrijirile unui organism de desemnat, cari pentru Franța ar putea fi Confederațiunea generală a producțiunii franceze, la uniformizarea unităților și a măsurilor regionale în comerțul lemnului.

2°. Ca stabilirea sistemului metric să fie făcută obligatorie cel mai curând posibil în toate Statele din lume, cel puțin în ceea ce privește transacțiunile internaționale.

Transportul pe drumul de fer.

Considerând că este indispensabil pentru comerțul lemnului ca, ținând socoteala de păstrarea echilibrului financiar al rețelelor de drum de fer, să se procedă, cu cea mai mare urgență, la revizuirea unora din tarife ;

Considerând că, pentru a ajunge la realizarea echilibrului financiar al rețelelor, acestea trebuie înainte de toate să caute prin toate mijloacele a reduce prețul lor de cost adese ori prea mare.

Congresul emite desideratul de a se proceda :

- 1°. La restabilirea oarecăror prețuri ferme.
- 2°. La modificarea cheltuielilor accesorii.
- 3°. La micșorarea cheltuielilor.

S E C Ț I U N E A 3-a

UTILIZAREA LEMNULUI

Materii de înlocuire

Utilizarea lemnului și a cărbunelui de lemne ca carburanți

Congresul forestier internațional din Grenoble emite desideratul :

Ca Statul să încurajeze prin largi subvențiuni toate silvetele, cari vor avea de scop de a utiliza lemnul și cărbunele de lemn ca carburant și în particular ca ministerul de războiu să atribuie celor 5000 primi proprietari de vehicule cu gazogen o primă analoagă aceleia, ce acest departament acordă acelor cari întrebuințează vehicule susceptibile de a răspunde cerințelor armatei în timp de războiu.

Utilizarea rămășițelor industriale. Congresul emite desideratul ca să se vulgarizeze întrebuințarea brichetelor de rumeguș de ferăstrău, cari ar libera o parte din combustibilul mineral indispensabil la un mare număr de industrii.

S E C Ț I U N E A 4-a

Bazele științifice ale artei forestiere.

Invățământul forestier

Considerând că cercetările forestiere de ori ce natură au luat, în toate părțile lumii și pentru cel mai mare bine al economiei forestiere, o extensiune considerabilă, congresul crede de

datoria a semna marele interes ce ar prezenta coordonarea cercetărilor și publicare rezultatelor, pentru care emite dezideratul :

Ca să se pună în studiu, spre a se rezolva la congresul internațional de la Roma din 1926, constituirea unei federațiuni a stațiunilor de cercetări forestiere însărcinată de a grupa studiile, de a coordona și publica rezultatele.

Ca pentru a mări avantajele studiilor urmărite de stațiunile de cercetări forestiere să se organizeze, în parcele desiminate, observațiuni fenologice regulate asupra unui mic număr de exemplare de specii alese printre cele mai răspândite și cunoscute de toți forestierii. Aceste exemplare marcate și numerotate cu îngrijire, ar da loc la observațiuni metodice consemnate în registre, cari ar constitui un material permanent al stațiunilor de cercetări,

Congresul forestier internațional din Grenoble.

Considerând că ar fi de mare utilitate atât din punctul de vedere științific, câtși cel practic, de a se stabili și de a se publica cărți metodice asupra vegetațiunii.

— Cere tuturilor naturaliștilor, cari se interesează de aceste cercetări, de a prezenta congresului viitor lucrări de această natură, pentru ca zisul congres să poată lua o deciziune asupra directivelor de adoptat.

Congresul emite dezideratul :

Ca proprietarii să se preocupe, mai mult ca în trecut, de a supune pădurile lor unei gestiuni corespunzătoare normelor științifice inaugurate de silvicultura modernă.

Și ca toate măsurile necesare să se ia de către autoritățile competente, pentru a se asigura printre proprietari și gheranții forestieri, difuziunea noțiunilor de silvicultură științifică necesare punerii mai bine în valoare a terenurilor împădurite sau susceptibile de a fi împădurite.

Ca învățământul popular al silviculturii să fie larg dezvoltat în toate țările prin scris, imagini și prin cuvânt.

Ca în toate regiunile împădurite administrația forestieră și autoritățile calificate să răspândescă mici tratate de silvicultură regională scrise într'o formă simplă, clară, convingătoare, ca lucrarea d-lui *Tissier* asupra pădurilor pyreneene, ca memoriul

d-lui *Duperré* asupra pinului maritim și ca datele teoretice din acele tratate să fie precizate prin excursiuni forestiere locale, cari să poată forma baza rațională a lucrărilor succesorilor lor, ținându-se socoteală de diverșii factori cari influențează vegetațiunea.

Ca cercetările deja întreprinse în ce privește limitele superioare ale vegetațiunii forestiere să se multiplice pe teren, să se compare unele cu altele și să se precizeze prin studii detaliați al factorilor ecologici, precum și a asociațiunilor vegetate corespunzătoare diverselor stațiuni.

SECȚIUNEA V.

Sporirea producțiunii. Amenajament. Silvicultură. Reîmpădurire

Considerând că proprietarii particulari ar avea avantaj de a cunoaște observațiunile făcute de serviciul forestier asupra terenurilor reîmpădurite prin îngrijirile sale.

Congresul emite dezideratul :

Ca în diferitele țări să se publice și să se pună la dispozițiunea publicului broșuri rezumând observațiunile făcute în fiecare regiune de forestieri și concluziunile ce se degajează dintr'însele.

Congresul :

Considerând că este de toată necesitatea de a se micșora întinderea cu mult prea mare a terenurilor inculte și a se mări producțiunea solului la maximum său, extensiunea împăduririlor cu reșinoase fiind de altminteră necesară din cauza creșterii considerabile a consumațiunii mondiale de lemne moi.

Emite dezideratul :

1°) Ca opera de restaurare prin împădurire să se execute din ce în ce mai activ, în toate regiunile de munte uscate, desgolite și în acest scop în fiecare țară serviciul forestier să experimenteze în mare speciile. — mai cu seamă cele reșinoase — susceptibile de a reuși în terenurile sărace și mai cu seamă în solurile calcare sau marnoase.

2°) Ca pentru determinarea celor mai bune metode de urmat, precum și în ce privește recolta semințelor, să se stabilească raporturi din ce în ce mai strânse între forestierii statului țărilor interesate.

3°) Ca în mod paralel fiecare Stat să continue cu asiduitate, mai cu seamă la munte, cumpărarea de păduri particulare ruinate prin exploatarea abuzivă, păduri pentru cari adese-ori simplul joc al forțelor naturale sunt de ajuns a asigura reconstituirea lor, când orice act de vandalism este îndepărtat.

Congresul :

Considerând trebuințele din ce în ce mai mari ale industriilor de lemne ;

Considerând, pe de altă parte, consumațiunea deja enormă a celulozei și extensiunea continuă a aplicațiunilor sale la întrebunțările cele mai diverse : pastă de hârtie de orice natură, mătase artificială, etc.

Considerând pe de altă parte, insuficiența resurselor producțiunii lemnoase pentru a se asigura trebuințele actuale și cele ce sunt de prevăzut pentru un viitor apropiat.

Emite dezideratul :

Ca să se ia toate măsurile necesare pentru ca proprietarii și grupările interesate să reimpădurească terenurile inculte sau improductive și mai cu seamă :

a) Provocând dispozițiuni legislative și administrative apropiate.

b) Asigurând facilități comerciale și înlesnire de transport pentru vânzarea și scurgerea produselor ;

c) A provoca o mișcare în opiniunea publică în favoarea unei politice a lemnului.

d) Realizând în această privință între diversele țări producătoare sau consumătoare de lemne.

Congresul :

Considerând că este un mare interes a nu lăsa să se piarză nimic din resursele existente și de rămășițele exploatarei.

Emite desideratul :

Ca să se dea toată silința pentru a se utiliza toate aceste rămășițe și mai cu seamă produsele exploatarei pădurilor de pin maritim pentru destilarea lor rațională cu ajutorul aparatelor portative.

Congresul emite următoarele desiderate :

Ca să se încurajeze prin toate mijloacele plantarea de nuci altoiți de varietatea ce se vinde în comerț.

Ca să se atragă atențiunea producătorului asupra avantajului substituției prin altoirea varietăților comerciale cu înflorire târzie în locul varietăților cari înflorind de timpuriu sunt supuse gerurilor tardive.

Ca practica altoitului să fie dezvoltată la maximum prin continuarea și crearea de cursuri de altoiri speciale.

Ca să se atragă atențiunea producătorilor și expeditorilor asupra importanței preparațiunii metodice a nucilor, curățirea, albirea, uscarea, calibrarea, alegerea, în particular a acelor destinate exportățiunii, spre a se putea lupta avantajos în contra concurenței străine.

Ca serviciile agricole a companiilor de drum de fier P. L. M. și P. O. să continue acțiunea lor pentru realizarea acestui program.

Ca castaneriele să fie exploatate în mod rațional spre a permite dezvoltarea industriei extractelor tanice paralel cu aceea a producțiunii fructelor.

Ca bunele varietăți de castane să fie cât mai propagate fiind însă obiectul unei selecțiuni continue.

Ca să se atragă atențiunea producătorilor asupra metodelor de conservare a recoltelor și asupra interesului ce prezintă selecțiunea fructelor pentru a se vinde cu ușurință pe diversele târguri franceze și străine.

Ca să intervie noi măsuri legislative pentru a se asigura distrugerea iepurelui de casă, pretutindeni unde el cauzează stricăciuni și ca, în același scop să nu se arendeze vânătorearea în pădurile Statului pe cale de reconstituire sau în mod particular expuse.

Congresul :

Considerând că producțiunea codrilor este susceptibilă de a fi în mod notabil crescută printr'o practică metodică a răriturilor.

Emite dezideratul :

Ca tratamentul codrului plin să fie îmbunătățit prin practica răriturilor intensive efectuate cu o periodicitate în arboretele tinere, atât de dese cât permit condițiunile economice, și atât de intense cât permit condițiunile culturale precum și ca proprietarii de ori ce natură, Stat, comune și particulari, să con-

simtă în acest scop sporirea necesară de personal competent fiind asigurați că vor fi răsplătiți.

Congresul emite dezideratul:

Ca proprietarii pădurilor de pin maritim să se angajeze a intra în mod hotărât pe calea desarbustărei (destrugerei arbuștilor).

Congresul:

Considerând că în diferitele regiuni și stațiuni, introducerea oare căror arbori străini este susceptibilă de a da servicii.

Emite dezideratul:

Ca, pentru fiecare regiune sau stațiune autonomă din punctul de vedere biogenic, să se stabilească o listă de exențele forestiere exotice, cari merită de a fi experimentate. Ca esențele în chestiune să fie obiectul încercărilor controlate cu îngrijire și ca rezultatul acestor încercări să fi adus la cunoștința publicului.

Congresul emite dezideratul:

Ca pretutindeni unde condițiunile de sol, de esență și de climat se pretează, să se convertească crângurile compuse în codru.

Considerând rezultatele obținute în mai multe țări pentru punerea în valoare a terenurilor inculte de către societăți cu inițiativă privată ca societatea olandeză, Nederlansche Heide-maatschappy.

Emite dezideratul:

Ca constituirea de grupări de felul acesta să fie recomandată și încurajată prin toate mijloacele posibile.

SECȚIUNEA 6-a.

Torenți, Ghițări, Avalanșe, Pășune de munte, Dune.

Congresul:

Având în vedere interesul considerabil ce prezintă pentru industriile utilizând huila albă și pentru menținerea în bună stare a muntelui studiile în privința influenței pădurei asupra volumului și repartiția precipitațiilor asupra curgerii apelor și prin urmare asupra regimului apelor.

Emite dezideratul:

Ca puterile publice să acorde în mod larg serviciilor în-

teresate mijloacele materiale și financiare indispensabile pentru ca aceștia să continue și să intensifice cercetările în această direcțiune.

Congresul :

Considerând importanța operei de restaurare a terenurilor la munte pentru a preveni eroziunile dezastruoase și a da solului chiurasa vegetală ce îi este indispensabilă.

Considerând rezultatele deja câștigate în condițiunile de executare adese ori dificile :

Emite dezideratul :

Că este locul de a se continua opera de restaurare a terenurilor la munte și de a se intensifica, în măsura disponibilităților bugetare, atât stabilirea de lucrări de corecțiune judecios studiate, cât și crearea și dezvoltarea de masive forestiere importante, pretutindeni unde aceasta este posibil, pentru a se micșora curgerea apelor și eroziunea solului în bazinele de recepțiune și pe versanții și gâturile torenților.

Congresul emite dezideratul :

Ca toate dispozițiunile legislative de aplicat pășunelor de munte să aibă de normă a provoca restaurarea, punerea în valoare, sau întreținerea pășunelor prin subvențiuni în loc de măsuri corecitive ;

Ca să se organizeze concursuri de ameliorațiuni pastorale și de păstrat în bună stare a pășunelor alpine în toate județele de munte, cu concursul Statului, a societăților de agricultură, sau a asociațiunilor autorizate ; că independent de recompense atribuite laureaților, să se acorde prime la oricari participant pentru executarea de lucrări speciale de ameliorațiune fixate de jurii.

SECȚIUNEA 7-a

Lemne coloniale

Secțiunea a 7-a a lemnelor coloniale a congresului forestier din Grenoble afirmă, că pădurile coloniale franceze sunt susceptibile de a furniza de acum metropolei toate lemnele de ebenesterie, precum și o parte notabilă din lemnele de lucru și de tâmplărie de care ea are trebuință.

Secțiunea a făcut să se aprobe de congres următoarele desiderate :

1-iul deziderat. — Stabilirea de reguli de standardizare comercială și declasare aplicabile în Franța și în Europa principalelor lemne coloniale.

Al 2-lea deziderat. — Identificarea speciilor după programul stabilit de „Colonies-Sciences“.

Al 3-lea deziderat. — Determinarea usajelor la cari pot fi întrebuințate lemnele identificate, precum și metodele de adoptat pentru exploatarea, transportul, ferăstruitul, și lucrutul acestor specii.

Al 4-lea deziderat. — Determinarea prezentei comerciale spre a răspunde de bușeului principalelor piețe franceze și europene.

Al 5-lea deziderat. — Stabilirea unui inventar al principalelor produse accesorii provenind din pădurile coloniale.

Al 6-lea deziderat. — Publicarea de studii asupra lemnurilor coloniale de guvernele coloniale pe cheltuiala lor sau a stabilimentelor științifice sau organismelor calificate, și cu ajutorul subvențiilor acestor guverne. Centralizarea acestor lucrări ar fi făcută de „Colonies Sciences“ spre a pune pe cei interesați în curent în mod periodic cu evoluțiunea științifică a studiilor aferente acestei chestiuni.

Al 7-lea deziderat. — Secțiunea convinsă de importanța primordială a condițiilor de transport a lemnurilor coloniale, de precădere sub pavilion național, atrage odată mai mult, atențiunea vigilentă a Camerilor de comerț și a grupărilor interesate și prin intermediul lor, a puterilor publice, asupra condițiilor de îmbunătățire a marinei comerciale și asupra încurajărilor ce urmează a se acorda întreprinderilor al căror scop este dezvoltarea exploatării lemnurilor coloniale.

Al 8-lea deziderat. — Considerând că tariful feroviar (de drum de fier) P. V. 9—109, comportă din punctul de vedere al tarificării, o diferență între lemnele comune indigene și cele exotice, care lovește profund interesele angajate în exploatarea pădurilor noastre coloniale.

Emite dorința :

Ca lista lemnurilor exotice de considerat și de taxat ca lemne fine să fie limitată numai la lemnele de lux, și a căror listă s'ar stabili în înțelegere cu grupările interesate, toate celelalte lemne fiind considerate ca lemne comune.

Al 9-lea desiderat: Să se facă o reducere de 20% asupra tarifelor de drum de fier pentru toate transportele de lemne destinate la reexportare.

Al 10-lea desiderat: Considerând necesitatea punerii în valoare a bogățiilor forestiere a coloniilor noastre, afirmă necesitatea creațiunei unui oficiu al lemnelor coloniale, care, în colaborare strânsă și încrezătoare cu organele deja existente, să se ocupe cu apărarea intereselor profesionale a tuturor activităților și inițiativelor vizând exploatarea bogățiilor forestiere regionale.

Al 11-lea desiderat: Supraveghiarea și regia parcurilor naționale de stabilit în fiecare colonie să depindă de serviciile apelor și pădurilor coloniale.

Al 12-lea desiderat: Să se vulgarizeze prin toate mijloacele întrebuințarea lemnelor coloniale în industrie și să li se dea preferință asupra lemnelor similare de proveniență străină. A se obține în acest scop intervenirea serviciilor publice, a camerilor sindicale, a grupărilor de arhitecți și de antreprenori și să se desvolte propaganda în toate locurile.

A 13-a dorință: Pentru a se înlătura criza de lucrători de care suferă astăzi exploatarea forestiere coloniale, să se ia măsuri pentru a se favoriza pe cât posibil dezvoltarea mașinismului.

În acelaș scop, secțiunea exprimă interesul ce ea poartă studiului posibilităților domesticirii elefantului din Africa și a întrebuințării sale în exploatarea forestiere.

A 14-a dorință: Diversele grupări industriale și camerele de comerț să se intereseze de posibilitatea întrebuințării chimice a lemnelor coloniale.

A 15-a dorință: D-nii guvernatori ai coloniilor, în acord cu serviciul tehnic al lemnelor coloniale de la ministerul coloniilor, a cărui intervențiune este necesară, să desvolte serviciile lor forestiere și să asigure agenților lor forestieri, de toate gradele, instrucțiunea tehnică specializată ce este de dorit.

Că aceste servicii, în afară de poliție și de fiscalitate, să fie și însărcinate și cu studiul forestier al speciilor comerciale, cu culegerea de mostre permițând studiul complex al lemnelor, al maladiilor și inamicilor lor, și precum pregătirea regulelor de amenajament, al conservării și a reconstituirei masivelor coloniale.

A 16 a dorință: Companiile de drum de fier să întrebunze lemnul de traverse provenind din coloniile franceze, dintre cari mai multe dintr'însele și mai cu seamă Madagascarul pot să furnizeze cantități importante și ca calitate de primul ordin.

SECȚIUNEA A 8-a.

Protecțiunea naturii, fauna și flora.

Congresul forestier internațional din Grenoble.

Considerând că, adeseori arborii, pădurile și celelalte frumuseți ale naturii, nu sunt în destul de respectate de public și că măsurile finzând a-i constrânge la aceasta nu dau, în general, rezultate satisfăcătoare.

Emite dorința:

Ca Statul, colectivitățile și societățile interesate, să-și unească eforturile lor pentru a desvolta educațiunea forestieră și estetică a publicului și a face astfel ca turistul să devină el însuși protectorul frumuseților naturale.

Ca pădurile girate de Administrația apelor și pădurilor să fie tratate astfel, că să conserve pozițiilor celor mai frecventate de vizitatori, caracterul lor pitoresc menținându-se mai cu seamă fășii împădurite d'alungul drumurilor celor mai umblate.

Congresul forestier internațional din Grenoble:

Recunoscând necesitatea de a se menține în bună stare de întreținere în mod regulat drumurile forestiere turistice.

Emite dezideratul:

Ca creditele puse la dispozițiunea Administrațiunei forestiere pentru executarea acestor lucrări să fie sporite și ca syndicatele de inițiativă locale, chemate a profita direct de aceste ameliorațiuni, să desvolte organizația lor financiară spre a putea participa, într'o foarte largă măsură, la cheltuelile de întreținere a drumurilor forestiere turistice.

Ca Administrația să pună în studiu limitarea încărcărilor circulând pe drumurile forestiere, eventual, interzicerea pentru automobile de a trece pe oarecari drumuri.

Ca parcul *Chambord*, cu totul închis și înconjurat cu ziduri, să fie amenajat în parc național pentru cruțarea speciilor trăind la câmpie, în cazul când acest parc ar deveni proprietatea Statului.

Ca să se constituie de Administrația apelor și pădurilor în regiunile interesate arboretum-uri forestiere, ca acel al școalei din Barres și acel al școalei din Nancy, spre a se arăta proprietăților speciile cele mai interesante și modul rațional de a le crește.

Ca să se continue experiențele și cercetările de către toate stabilimentele științifice, de comisiunile pentru întreținerea drumurilor publice din orașele mari și în particular instituțiile științifice din Paris, spre a afla cauzele depericiunii arborilor de pe lângă drumurile și din marile noastre orașe, precum și mijloacele de îndreptare.

Ca Statul, județele și comunele, să subvenționeze în mod cât mai larg posibil fie cu veniturile din jocuri, sau printr'un credit bugetar special, parcurile cynegetice funcționând, fără un scop comercial, în profitul asociațiunilor de vânători declarate în mod legal, federate în mod regulat, urmând un program de interes general și dispunând de serioase rezerve de vânat.

Ca ori ce nouă creațiune de parcuri cynegetice să fie obiectul examenului celui mai atentiv din partea Administrației însărcinată de a instrui cererile de subvențiuni și să fie aprobate numai instalațiunile într'adevăr practice, economice și bine adaptate trebuințelor regionale pentru repopularea cu vânat indigen.

Ca parcurile cinegetice create sau a se crea să servească în același timp ca rezerve de creșteri, și să fie și școale de capcane (curse), de paza și amenajarea teritoriilor de vânătoare, accesibile păzitorilor societăților federate acordându-se subvențiuni speciale în scopul acesta.

Ca să se îmulțească locurile oprite de vânat și de pescuit.
Pentru protecția vânatului de munte, congresul decide:

Ca perioada de vânătoare a caprelor negre să fie limitată cam la 3 săptămâni, închizându-se la 30 Septembrie.

Ca întrebuițarea armelor cu repeliție și a armelor cu un calibru mai mic de 9 mm. să fie oprită.

Ca vânătoarea șapilor sălbatici și a ursului să fie oprită în ori ce timp, de asemenea a căprioarei în Savoia de Sus timp de mai mulți ani.

Ca represiunea braconajului să fie executată în mod eficace și cu deosebire ca deligențele cari coboară adeseori dela munte în fundul văilor produsul braconajului, să fie supravegiate în mod particular.

Ca vânătoarea cocoşului de munte (mascul și femel) și a găinușei de munte să fie oprită timp de mai mulți ani în județele din Alpi și Pyrenei.

Să se ia măsuri spre a se impiedica dispariția ieruncelor, lagopedelor și a polârnichelor roșii în Alpi, precum și a lagopodelor din Pyrenei.

Măsuri să se ia pentru a se permite castorilor de pe râul Rhonul și afluenților săi de a se grupa în colonii.

Ca în regiunea parisiană și din Sologne, unde castorii se găseau într'un mare număr până la finele secolului al XVIII-lea, să fie reintroduși și ca o opreală să fie amenajată, unde ei ar putea să se stabilească în colonii.

Ca Turing-Club-ul din Franța să pună în studiu creațiunea acestui loc de opreală (rezervă).

Congresul internațional din Grenoble.

Considerând că păsările utile sunt păzitorii naturali ai pădurilor și că numărul lor (atât în ce privește speciile cât și ca indivizi) se împuținează în fiecare an; că este necesar spre a se remedia această regretabilă stare de lucruri de a se atrage atențiunea publică asupra serviciilor făcute de aceste păsări, și de a însufla idei prolectrice copiilor și mai cu seamă elevilor școalelor superioare forestiere și agricole.

Emite dorința :

Ca studiul și protecțiunea păsărilor să ia un loc mai mare în programul școalelor forestiere și agricole și să devină obiectul unei atențiuni mai mari din partea personalului apelor și pădurilor.

Congresul forestier internațional din Grenoble.

Considerând că micșorarea din ce în ce mai mare a păsărilor utile și disparițiunea aproape îndeplinită a speciilor utile, indiferente sau vâtmătoare, micșorează patrimoniul nostru faunistic și rupe echilibrul naturei.

Emite dorința :

Ca personalul superior forestier să-și unească eforturile sale spre a lupta contra micșorării sau disparițiunei speciilor de păsări amenințate în mod particular, ca: rândunica de noapte, rândunica de casă, pupăza și alte specii devenite foarte rari: ca cocoșul mare de munte, corbul, vulturul mieilor, a căror

disparițiune este regretabilă din punctul de vedere științific, cinegetic, sau estetic.

Ca în virtutea excepțiunii de interes științific, prevăzută de art. 7 al Convențiunii din Paris pentru protecțiunea păsărilor din 7 Martie 1902, să se ia măsuri de urgență pentru a scăpa, speciile amenințate ca să dispară, mai cu seamă vulturul bărbos.

Ca pasărea sa să fie considerată de aci înainte ca un element esențial al propagandei turistice.

Ca apărarea lor să fie periodic organizată de asociațiunile și grupările de turism din lumea întreagă.

Ca în Franța mai cu seamă, federațiunile sindicatelor de inițiativă să întocmească liste de păsările care joacă un rol important în pitorescul unei regiuni.

Ca Turing-Club-ul din Franța să centralizeze aceste liste și de acord cu federațiunile să le utilizeze pentru o propagandă exclusiv de ordine turistică pentru cei cari se interesează de păsări.

Ca syndicatele de inițiativă să menționeze în broșurile lor de propagandă păsările speciale din regiunile lor, sedentare, sau migratoare, contribuind la atracția acestora din urmă.

Ca să se atribuie distincțiuni onorifice într'o largă măsură personalităților, cari ar fi colaborat în mod particular la această protecțiune a păsării într'un scop de propagandă turistică.

SECȚIUNEA 9 a.

Cartea și presa

Congresul forestier internațional din Grenoble.

Emile dorința:

Ci arborele să fie mai mult și mai bine utilizat, după cum a fost până acum, în ilustrația cărților, a jurnalelor și a periodicelor.

Că grija modernismului să nu facă a se pierde din vedere partea dendrologică, arborele având o „anatomie“ pe care, orice artist demn de acest nume, trebuie să o cunoască.

Că prin urmare să se creieze în școlile naționale și municipale desenuri, cursuri speciale, pentru utilizarea arborelui ca model decorativ.

Ca să se creieze în fiecare țară reprezentată la congres

un premiu anual alternativ literar și științific, pentru a se recompensa un uvraj susceptibil de a inspira cultul arborelui și a servi cauza reîmpădurirelor, acest premiu trebuind a fi de o importanță îndestulătoare pentru a stimula numeroși autori de a-și prezenta candidatura.

Că afară de aceasta, să se instituie în acest scop un premiu internațional la fiecare 5 ani, a cărei sumă să corespundă cam cu de 5 ori media premiilor naționale anuale.

Congresul internațional din Grenoble.

Emite dorința :

Ca să se creeze de către principalii editori din Franța și din străinătate colecțiuni populare de scrieri relative la silvicultură și la dendrologie.

Ca aceste cărți să fie scrise mai cu seamă pentru usagiul copiilor și a turiștilor, și să fie abondent ilustrate de fotografii.

Ca caracterul „popular“ să fie afirmat prin cea mai mare simplitate și cea mai complectă claritate.

Ca prea multa meșteșugire literară să treacă pe planul al 2-lea, scopul de atins ne fiind de a oferi marelui public pagini de antologie, ci texturi și gravuri curat educative.

Petre Antonescu

VÂNĂTOARE REGALĂ LA TIMIȘOARA

(Casa Verde — Pișchia)

În zilele de 2 și 3 Decembrie a. c. a avut loc în pădurile din jurul Timișoarei, o mare vânătoare regală, la care a participat și Majestatea Sa Regele Ferdinand.

Rezultatul vânătoarei Regale a fost foarte bogat întrecând cu mult pe a celorlalte de până acum.

Prima zi 2 Decembrie înălții oaspeți au vânat pe teritoriile Majestății Sale din Pișchia (Bruckenu) 124 iepuri, 6 vulpi, 1 pisică selbatecă, 6 fazani, (cocoși) 5 porci mistreți și mai multe paseri răpitoare.

A doua zi 3 Decembrie vânătoarea Regală s'a continuat în pădurea Școalei de conducători tehnici silvici dela Casa Verde când s'au împușcat 307 iepuri, 28 fazani (cocoși), 2 vulpi și multe paseri răpitoare.

Din vânatul căzut Majestatea Sa Regele a împușcat 25 iepuri, 2 vulpi, 5 fazani și 3 paseri răpitoare.

La această vânătoare Regală afară de Majestatea Sa Regele Ferdinand au mai participat și fostul Rege Gheorghe al Greciei, Mocioni maestrul de vânătoare d-l Poclevsky, Prințul Calimachi, Dinu Brătianu, Generalii Domășneanu și Manu, din partea corpului diplomatic aflător la București: Miniștrii plenipotențieri ai Franței, Poloniei și Holandei, d-rul Juvara și d-rul Bejan, profesori universitari, d-nii Nedici și Săulescu din direcția vânătoarei, Valeriu Linția, directorul școalei de conducători tehnici silvici dela Casa Verde, profesorul Dionisie Linția și toți elevii școalei de conducători tehnici silvici dela Casa Verde.

Țin a menționa că în pădurile din jurul școalei dela Timișoara și în pădurea Pișchia, se dă o deosebită atenție creșterii fazanilor. În acest scop s'a adus 2000 de ouă de fazani din

Vânătoarea Regală din Casa Verde
M. Sa Regele în mijlocul suitei Sale de vânătoare și cu rezultatul dinainte
de amiază. M. Sa purtând pe căciulă emblema Uniunii vânătorilor din
România, al cărui Înalt Protector e M. Sa.

Vânătoarea Regală din Casa Verde
M. S. Regele după goana a IV-a stând de vorbă cu Regele Greciei și cu
Prințul Z. Calimachi. 3/XII/925.

3/XII/925. Vânătoarea Regală din Casa Verde
 M. S. Regele după terminarea goanei a III-a în drum spre locul goanei a
 IV-a oprindu-se și discutând cu Marele maestru de vânătoare
 al M. Sale D-l A. Mocioni

3/XII/925. O parte a rezultatului dinainte de masă.
 Indărat 1) D-l Dr. Gh. Nedici insp. general de vânat; 2) D-l Dr. Djuvara;
 3) D-l Dr. Bejan; 4) D-l Director general N. Săulescu ca oaspeți M. Sale și
 elevii școlii silvice de conducători din Timișoara, Casa Verde cari au
 fost atașați pe lângă D-nii oaspeți ai M. Sale Regelui ca însoțitori
 la vânătoare. În dos locuința brigadierului din pădurea Casa Verde

Anglia, care ouă au fost clocite de găinile indigene dela Timișoara, așa că azi din aceste 2000 ouă avem peste 1300 fasani, care se resfață în pădurile școalei din jurul Timișoarei.

Pădurile din jurul Timișoarei, în felul cum sunt amenajate în vederea bunei conservări și prăsierea vânatului, a devenit azi locul de atracțiune al M. S. Regelui Ferdinand, ca dovadă sunt rezultatele de mai sus.

M. P. Florescu
ing inspector silvic

COMERȚUL EXTERIOR AL ROMÂNIEI

După cum ne face cunoscut d-l Gabriel D. Danielopol, directorul general al statisticei, cu ocaziunea publicării comerțului exterior al României pe trimestrul al II-lea (Aprilie—Iunie) 1925 s'a luat măsuri, ca, pe viitor, valorile medii ale mărfurilor importate și exportate să fie fixate cu multă scrupulozitate și anume la fiecare 3 luni, de o comisiune specială numită de ministerul de finanțe, care va avea de normă, în ce privește valoarea mărfurilor, a se informa dela mării comercianți, ținând seama și de copiele facturilor atașate declarațiunilor vamale și consultând mercurialele diferitelor piețe, precum și statisticile streine.

În asemenea condițiuni, vom dispune desigur de date statistice, pe care se va putea pune temeiul, ceea ce nu prea eră cazul în trecut.

Cu atât mai mare este, deci, meritul actualului director general al statisticei. Deși publicațiunea în chestiune se referă numai la comerțul exterior al României și anume cel de pe trimestrul Aprilie—Iunie 1925 (cifre preliminare), totuși la pag. II și VII-a, ni se dă un rezumat general de categoriile de mărfuri importate și exportate în întregul semestru Ianuarie—Iunie 1925, și se face comparație cu rezultatul din același semestru al anului precedent 1924.

După acest rezumat totalul mărfurilor ce am importat din străinătate în anul 1924 a fost de 431.120 tone în valoare de 13.730.893.662 lei, pe când în 1925 cantitatea tonelor importate a fost de 487.046, reprezentând o valoare de 14.543.035.256 lei

2,58% iar la export de 46,72% din totalul cantitativ. Această proporție în 1925 a fost la import de 1,79% iar la export de 52,73% ca cantitate. Dacă ne referim însă la valori, proporția în chestiune a fost la import în 1924 de 1,15%, iar la export 17,17% din total, pe când în 1925 la import de 1,34%, iar la export 21,77% din total.

Așa fiind, în comerțul exterior al României întregite exportul lemnului în 1924, comparativ cu celelalte categorii de mărfuri, a ocupat locul al 2-lea (17,17%), adică imediat după cereale (51,92%), locul al 3-lea ținându-l petrolul cu 12,75%, după care a urmat animalele vii cu 8,23% apoi legumele, florile, semințele, etc., abia cu 2,89%.

În semestrul I al anului 1925, locul prim l'a avut tot cerealele, dar numai cu 29,82%, fiind urmate îndeaproape de „lemn și industrii derivate” cu 21,77%, petrolul și biturile fiind reprezentate prin 19,87%, iar animalele vii prin 15,12%, pe când legumele, florile, semințele și părțile de plante prin 3,29%.

Observăm, deci, că atât ca valoare absolută, cât și ca valoare relativă „lemn și industriile lemnoase” ocupă un rol preponderant în balanța comerțului nostru exterior și așa fiind ar fi firesc, ca oamenii noștri de Stat să ia toate măsurile convenite ca raportul constatat mai sus să se poată menține și de aci înainte și anume în mod permanent, ceea ce nu va fi posibil decât regulamentând exploatarea pădurilor în vederea unei producțiuni susținute, amenajate, iar nu periodice. Aceasta din urmă producțiune constituie un pericol atât pentru viitorul industriei noastre lemnoase, a cărei prosperitate nu trebuie să fie efemeră, adică bazată pe o exploatare disproporționată cu puterea de producțiune a solurilor forestiere, cât și pentru pădurile noastre, al cărui material lemnos de exploatare nu este determinat prin studii adecvate de amenajament, iar acolo unde există asemenea studii, rezultatul aplicării amenajamentelor nu este ținut în evidență prin anumite registre de contabilitate. Astfel fiind nu ne putem da seama, dacă mai dispunem ori nu de vreun excedent datorit economiilor acumulate din trecut, ori am atacat capitalul de exploatare în profitul generații actuale, care nu-și dă seama, sau nu vrea să înțeleagă, că ea nu are dreptul decât la usufructul avuției naționale, constituită din păduri, iar nu să distrugă printr-o rea administrație ori ce isvor de venituri pentru viitoarele generații, cari vor avea să lupte cu condiții de existență, după toate probabilitățile, mult mai anevoioase ca cele de până acum.

Să facem acum o analiză și mai completă în ce privește datele consemnate în comerțul exterior al României de pe trimestrul Aprilie—Iunie, mărginindu-ne însă numai la obiectele a căror valoare atât la import cât și la export este mai însemnată. Astel în acest spațiu de timp am importat :

	Kgr.	în valoare de Lei	Socotia- du-se kg- cu Lei
1. <i>Extracte din ori ce materii pentru argăsit</i>	1.018.515	17.314.731	17.—
2. <i>Taninuri nedenumite</i>	728.840	11.661.440	16.—
3. <i>Cărbuni pentru lămpi electrice cu arc</i>	112.558	5.627.900	50.—
4. <i>Dopuri de plută</i>	66.135	4.629.450	70.—
5. <i>Foi de lemn pentru placaj</i>	145.392	4.361.760	30.—
6. <i>Cărucioare pentru bolnavi, pentru copii și orice trăsuri mici, cari se pun în mișcare cu mâna sau cu piciorul</i>	44.049	4.184.655	95.—
7. <i>Alte lucrări de tâmplărie gata, încă netapișate, nesculptate, nemarchetate, necombinate etc</i>	61.031	3.661.860	60.—
8. <i>Aparate și mașini de lemn pentru meserii și industriei</i>	44.852	3.588.160	80.—
9. <i>Pălării de paie sau de talași din fășii cusute, combinate, albe, apretate, văpsite, garnisite</i>	2.671	2.671.000	1000.—
10. <i>Mânere și bastoane de umbrele, coade de bice, țigarete, tocuri de condeie, nasturi, tocuri de ghete și alte obiecte mici de strungărie, chiar combinate cu ori ce fel de materii</i>	12.132	2.426.400	200.—
11. <i>Obiecte mici de tâmplărie: cutii, cașete, cușite de lemn pentru hârtie, călimări și altele, combinate sau nu cu alte materii comune</i>	16.406	2.460.900	150.—
12. <i>Bande pregătite pentru fabricarea pălăriilor</i>	15.197	2.279.550	150.—
	<u>2.267.718</u>	<u>64.867.801</u>	

Dat fiind că totalul importului mărfurilor, cari fac parte din categoria 15 a. (*Lemne și industrii derivate*) alcătuită dintr'un număr de 129 articole, s'a urcat în lunile Aprilie, Mai și Iunie la 4.228.665 kg. în valoare de 91.236.719 lei, cele 12 articole specificate mai sus reprezintă ca greutate o proporție de 53.7%, pe când ca valoare 71%.

În cât privește însă felul, cantitatea mărfurilor exportate în acelaș trimestru, alegând de asemenea pe cele mai principale, se prevede mai jos:

	Kg.	In valoare totală de Lei	Socotit un kg. Cu Lei
1. Scânduri din esențe rășinoase	248.801.732	1.020.333.101	4,1
2. Alte lemne de construcție din esențe reșinoase lucrate din topor sau cu ferăstrăul	42.947.308	171.789.232	4.0
3. Lemne de foc de orice fel	247.480.715	185.610.536	0.75
4. Lemne de construcție din altă esență foioasă decât stejarul, lucrate din topor sau cu ferăstrăul	12.060.065	42.210.228	3.50
5. Lemne de construcție de stejar lucrate din topor sau cu ferăstrăul	5.644.269	36.687.749	6.50
6. Alte lucruri de tâmplărie gata, însă netapetate, nesculptate, nemarchetate, necombinate etc.	591.732	23.669.280	40.0
7. Trunchiuri de brad și de alte specii rășinoase	19485 m ³ .	20.459.250	1.050m. ³
8. Cărbuni de lemne în bucăți.	4.918.345	15.246.870	3.1
9. Traverse de fag lucrate din topor sau cu ferăstrăul	2.374.276	7.122.828	3
10. Lemne de construcție date la rândea, din esențe reșinoase	1.245.799	6.727.315	5.40
11. Trunchiuri de ulm, pichipin, și alți copaci ne denumiți	2.014.944	6.447.821	3.20
12. Parchete neîncheiate, nemarchetate, ne lustruite	411.372	4.936.464	1.20
	<u>571.293.057</u>	<u>1.541.240.674 lei</u>	

Cu alte cuvinte în cele 3 luni am exportat 57.129. vagoane lemne și industrii derivate, cari de și cuprinde un număr

numai de 12 articole, dar ca cantitate reprezintă o proporție de 98,2⁰/₀ din totalul care s'a urcat la 58138,2 vagoane lemne și industrii derivate.

Valoarea menționatelor 12 feluri de produse lemnoase fiind de 1 miliard 541 milioane 240 mii și 674 lei, dacă o comparăm cu cea a exportului tuturor produselor lemnoase exportate, care în acest interval a fost de 1 567.016.827 lei, constatăm că reprezintă o proporție de 98,8⁰/₀.

Așa fiind, vom putea să stabilim valoarea medie a produselor specificate mai sus, ce în mare majoritate formează obiectul comerțului nostru de exportățiune, pe care o vom compara cu valoarea medie a produselor lemnoase ce importăm de obicei. Cele d'întâi ne primind decât un început de industrializare vor avea neapărat o valoare medie cu mult mai mică ca acelor ce exportăm.

În adevăr, divizând 1,541.290.674 lei prin 571 293.057 kg în care intră și cei 19485 m³ socotiți a 500 kg. metrul cub, găsim că valoarea medie a produselor ce am exportat a fost de lei 2,7. Făcând acelaș lucru cu sumele reprezentând importul, găsim că valoarea medie a unui kg a fost de 28,6 lei adică de 10,6 ori mai mare.

Invățământul practic, ce se poate deci trage din această constatare, este că reprezentanții așa zisei noastre industrii forestiere, trebuie să-și perfecționeze utilajul în scopul de a obține produse mai variate, ca forme și ca înnebuințări și într'un stadiu de fabricațiune mai înaintat ca al chereștelei de pildă, care rezultă numai din o ușoară transformare a materiei prime, care este lemnul rotund.

Astfel procedând, se va putea crea noi industrii, noi mijloace de existență pentru un mai mare număr de lucrători forestieri și meseriași și se va reține în țară o mare parte din sumele ce le plătim astăzi străinătăței pentru o mulțime de obiecte mărunte cum sunt: *mânerele și bastoanele de umbrele, coadele de bice, tocure de condee, nasturi de lemn, tocure de ghețe* etc, cari în niște ateliere anexe la fabricile de chereștea s'ar putea foarte bine produce în țară.

Mai înainte de a termina acest articol, țin să atrag atențiunea asupra relei inspirațiuni a aceluia, care a luat parte la alcătuirea actualei nomenclaturi a tarifului vamal reprodus și

în repertoriul statistic, unde la No. 627 vedem trecut: „*Trunchiuri de ulm, pichipin și alți copaci nedenumiți*“.

A pune trunchiurile de ulm, care este o esență forestieră foioasă, alături de piitchpin iar nu *pichipin* (*Pinus palustris* sau *Pinus echinata*), care este o specie exotică aparținând reșinoaselor și care crește numai în localitățile cu climă caldă din nordul golfului Mexic și anume în *Carolina de Nord și de Sud, în Florida, Alabama, Mississippi, Louisiana și Texas*, iar nici decum la noi, este o greșală și așa fiind trebuie cu un ceas mai curând să dispară din statistica comerțului nostru exterior, mai cu seamă că într'însul se arată că în lunele Aprilie, Mai și Iunie, din anul trecut am exportat o cantitate de 2.014.944 kg. în valoare de 6.447.821 lei de atari trunchiuri de ulm, *pichipin* (?) și alți copaci nedenumiți.

Afară de aceasta în textul francez cuvântul de *pichipin* este tradus prin *mé èze*, care nu este cătuși de puțin un pin, ci un larice (*Larix europaea*), deci o altă greșală. Ar trebui de asemenea schimbat termenul de copaci prin arbori, căci sub numirea de copac se înțelege de regulă un arbore de o dimensiune și în special de o grosime excepțional de mare, ceea ce cred că nu aceasta au înțeles aceia, cari au participat la înjgerea nomenclaturei în chestiune. Această nomenclatură astfel cum este alcătuită ne pune într'o lumină nefavorabilă față cu lumea cunoscătorilor în materie.

Camarazii noștri forestieri, cari au fost numiți de curând membrii consultanți în comisiunea superioară vamală de pe lângă ministerul finanțelor, vor atrage, sunt sigur, atențiunea celor în drept spre a se face fără întârziere rectificarea cuvenită.

Petre Antonescu

IMPĂRĂȚIA FRIGULUI

Ziarul științelor și al călătoriilor, unul din cele mai de seamă organe de popularizare a cunoștințelor din diferitele domenii ale științei, publică în No. 52 din Decembrie 1925 un interesant articol semnat de dl C. A. Disescu, purtând titlul de mai sus, cu privire la influența frigului și a căldurii asupra vieții pe globul nostru pământesc și în special asupra desvoltării, repartiției și traiului viețuitoarelor.

D-nia-sa ne face cunoscut că:

„In România valorile normale de temperatură pentru Ianuarie sunt cuprinse între 7,9 gr. la Gheorge Săn Miclăuș (Ardeal) și 0,2 gr. la Oravița. Ele au fost deduse dintr'o perioadă de 50 ani de observațiuni dela 1871 până la 1920.

„Cele mai coborâte temperaturi semnalate în țara noastră au depășit însă simțitor aceste valori normale și au atins -35 gr. C. la Roman în anul 1893 și -35,6 gr. C. la Strihareț în același an 1893, care cel mai friguros an observat la noi. Afară de el mai cităm 1901 și 1907.

„La București temperatura mijlocie în Decembrie este de 0,6 gr. c. iar în Ianuarie de 3 gr. 3. Termometrul a coborât totuși în anul 1900 până la -24 gr. 6; în 1893 la -28 gr. c; în 1888 la -30,5 gr. C. care reprezintă minimum de temperatură înregistrat la noi” (pag. 829).

Iar mai departe vorbind despre rezistența viețuitoarelor la frig, d-nia-sa ne spune că:

„Rezistența la frig variază cu specia. Câinele și calul mor foarte repede; iepurile, oaia și porcul suferă săptămâni întregi o temperatură de -13 gr. C; cât privește omul, el e astfel organizat, în cât poate suferi dela pol până la ecuator variațiuni de peste 150 gr. C. Pe timp liniștit el poate rezista însă mult mai bine, decât pe un timp agitat cu vânturi puternice.

„Plantele sunt mai sensibile la frig. Multe din ele mor chiar la temperaturi superioare lui 0° C. și nici una nu rezistă unui frig mai mare de 20 gr. C. (pag. 830) minus.”

Dacă această din urmă afirmațiune ar corespunde realității și anume că nici o plantă nu rezistă unui frig mai mare

de -20° C., ar fi trebuit ca în urma gerurilor cari au vut loc în anii 1888, 1893 și 1900, când termometrul, după cum ne spune d-l C. A. Disescu, s'a coborât la -24° C. respectiv la -28° C. și la $-30^{\circ}5$ C. (1888), să se fi produs adevărate hecatombe în sădirile noastre de arbori fructiferi și în pădurile noastre.

Plantele ce compun acestea din urmă, (arborii) nu ar putea să aibă astăzi decât o vârstă maximum de 25 ani, de oare ce data când pentru ultima oară temperatura a scăzut sub -20° C. a fost în iarna anulului 1900 (-24° C) când toți arborii fără excepțiune ar fi trebuit să se fi uscat în picioare, să fie distruși și după care, presupunem, că s'au făcut noi împăduriri sau sădiri de pomi fructiferi.

În realitate pădurile noastre chiar cele din lângă Roman și Strihareș, unde temperatura în 1893 s'a coborât la -35° C. resp. $-35^{\circ}6$ C. conțin mulți stejari, ale căror vârste trec peste unul sau chiar mai mulți secolii.

Toți silvicultorii, cari sunt abonați la ziarul științelor și călătoriilor, și-au dat seama numai de cât, că este vorba de o greșelă în înregistrarea temperaturii minime ce o suportă plantele la noi în țară. Întrebarea este însă, dacă nu ar fi oportun pentru ceil'alți abonați ai acestui ziar, cari nu sunt în curent cu chestiuni de meteorologie forestieră și de geografie botanică, ca să se facă, chiar în primul număr ce urmează al ziarului în chestiune, rectificarea cuvenită, datorită de bună seamă unei scăpări din vedere ?

P. A.

CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE SILVICULTURĂ DELA ROMA

Din partea președintelui comitetului de organizare al Congresului internațional de silvicultură, care se va ține anul acesta la Roma, după cum s'a anunțat la timp prin această revistă s'a primit următoarea invitațiune, purtând data de 10 Decembrie 1925, adresată „d-lui președinte al Societăței „Progresul Silvic” de pe lângă ministerul de agricultură din București, România”.

Domnule Președinte,

D-l delegat al României la Institutul internațional de agricultură a avut bunăvoința de a-mi da adresa d-voastră.

Am onoare a vă aduce la cunoștință, că un Congres internațional de silvicultură va avea loc la Roma dela 29 Aprilie până la 5 Mai 1926. Organizarea lui este încredințată Institutului internațional de agricultură și guvernului italian, care a numit în acest scop comitetul, ce am onoare a prezida.

Conform regulamentului-program aci aneșat Congresul își propune de a urmări scopuri practice corespunzând necesităților actuale ale economiei fiecărui Stat. Discuțiunile și schimburile de idei între tehnicienii silviculturii și ai industriei forestiere conexe vor avea înaintea de toate ca obiect chestiuni de un interes în adevăr internațional, în scopul de a contribui, pe cât posibil, la o soluționare satisfăcătoare a problemelor tehnice, cari interesează cercurile forestiere din lumea întreagă.

Congresul va fi complectat printr'o mare expozițiune internațională a produselor forestiere și a mașinelor pentru industria lemnului. Această expozițiune va avea loc la Milan.

Comitetul de organizare al Congresului înțelege, astfel, ca să favorizeze o cunoștință mai complectă a produselor tipice oricărei țări și să înlesnească comerțul internațional.

În timpul Congresului și la sfârșitul lucrărilor sale, se va

organiza câte-va excursiuni în pădurile cele mai interesante din Italia și dacă ocazia se va prezenta și în alte țări.

Comitetul de organizare dorește foarte mult, ca Congresul să aibă cel mai mare succes posibil. În scopul acesta vă roagă prin prezenta de a bine voi să luați parte în mod oficial la Congresul internațional de silvicultură trimițând unul sau mai mulți delegați, cu însărcinarea din partea d-voastră nu numai de a asista la ședințe, dar și a prezenta un raport asupra chestiunilor alese de d-voastră din programul anexat la regulament.

Mi-am permis de a vă transmite astăzi chiar, într'un plic separat, câte-va exemplare din regulamentul-program cu buletinele de adeziune, în speranță că veți bine voi a le distribui eminenților profesori ai instituțiunii d-v și a face, dacă este posibil, pentru Congres propaganda cea mai eficace ce veți crede. Noi vă mulțumim mai dinainte pentru colaborarea d-voastră în acest sens, colaborare foarte prețioasă și foarte apreciată.

Sper a primi cât de curând anunțarea despre participarea Instituțiunii d voastră la Congres, și vă rog, Doamne Președinte, să binevoiți a primi asigurarea perfecte mele considerațiuni.

(ss) A. Stella

Vice-președinte.

Consiliul de administrație, prezidat de d-l ministru Al. Constantinescu, luând cunoștință în ședința dela 8 Ianuarie a. c. de cuprinsul adresei de mai sus, a hotărât ca să ia parte la congresul dela Roma d-nii profesori de la secția silvică a școlii politehnice din București: *Petre Antonescu* și *Marin Drăcea*, cel d'întâi ca delegat din partea Societății „Progresul Silvic” iar cel de al 2-lea din partea Ministerului Domeniilor (Casa pădurilor). D-l subadministrator Atanasescu fiind mai dinainte numit, numărul delegaților oficiali la Congresul în chestiune vor fi deci numai de 3, pe când la cel dela Grenoble au fost 5.

P. A.

BIBLIOGRAFIE

La voie navigable du Danube, 1924. Pagini 45 cu 5 planșe. București, de Ion G. Vidrașcu, inginer inspector general, profesor la școala politehnică din București.

Fotogrametria, curs predat la școala politehnică din București, 1925. Pagini 76 și multe figuri. București, Editura Technica Românească. Prețul 130 lei.

L'Evolution dela Propriété Rurale et la Réforme Agraire en Roumanie de Mitiță Constantinesco, secrétaire général du Comité Agraire de Roumanie. București, Cultura Națională, 1925. Pagini 479. Prețul 200 lei.

Untersuchungen ueber Die innere Structur und Entwicklung gleichaltriger naturnormaler Kiefernbestände.

Extras separat din „Acta Forestalia Fennica 30, de Erik Lönnroth. 1925. Helsinki. 269 pagini, 21 planșe și 60 figuri.

1) *Congresul internațional de agricultură din Varșovia. Aspecte din agricultura Poloniei de G. Ionescu Sisești.* București Institutul de arte grafice Bucovina. Calea Victoriei 222. 1925. Pagini 76.

P. A.

R E C E N Z I I

Forstarchiv, Zeitschrift für wissenschaftlichen und technischen Fortschritt in der Forstwirtschaft; redactată de D.D. H. H. Hilf, Eberswalde și Prof. I. Oelkers, Han. Münden. Editura M. & H. Schaper, Hanover.

În luna Iulie a. c. a apărut revista forestieră cu titlul de mai sus. După cum se arată în cuvântul introductiv aceasta urmărește să fie mijlocitoarea între inginerul silvic practician și știința silvică, pe care primul numai cu greu o mai poate urmări de aproape, până la sorginte. Inginerul silvic urmează să fie finut la curent cu toate cuceririle științei silvice, cari numai prin punerea lor în aplicare devin și rodnice; știința silvică, la rândul ei, trebuie să folosească și să desăvârșească multe din

învăjmintele, pe cari practicianul le dobândește din munca sa de toate zilele și cari amintiri se pierd zadarnic, dacă nu sunt împărtășite și altora.

Revista caută a-și desvolta activitatea sa cât mai armonic pe toate domeniile, cari interesează propășirea economii forestiere : pe domeniul tehnic, economic și social-politic. Technica, — cu toate progresele ei uriașe în alte domenii — a rămas și până astăzi foarte primitivă în gospodăria silvică. Pe domeniul organizatoriu și în special în ce privește întrebuințarea științifică a factorului muncă, economia forestieră este de asemeni foarte înapoiată. Bazele economice și sociale ale gospodării silvice trebuiesc din ce în ce mai mult lărgite.

Pe domeniile și în direcțiile schițate mai sus revista înțelege să lucreze publicând studii originale din diferite domenii ale științei silvice, întocmind referate asupra diferitelor chestiuni la ordinea zilei în știința și în practica silvică, recenzând toate lucrările de specialitate apărute și în fine publicând învăjminte și observațiuni din viața practică.

Revista mai urmărește—între altele—să strângă legăturile între inginerii silvici din diferite țări.

Ast-fel concepută, archiva forestieră, este menită să țină pe celilor în curent ca mișcarea silvică din Germania și—într-o mai mică măsură—din alte părți.

Numerile primite până acum și programul schițat mai sus ne îndreptălesc să o recomandăm celor ce pot folosi limba germană.

M. Drăcea

BIBLIOGRAFIE

Au apărut în editura *I. Neuman in Neudamm* (Germania) următoarele lucrări de economie forestieră;

1. **Dr. K. Rubner**, *Die Pflanzengeographischen Grundlagen des Waldbaus*, 1925.

Autorul este cunoscut multora din d-nii îng. silvici din excursiunea de studii făcută în vara trecută la noi în țară. Lucrarea este ediția II-a a celei cu acelaș titlu apărută cu un an înainte (1924) în aceeaș editură. Foarte repedea epuizare a primei ediții arată valoarea lucrării.

2. **Jacob-Templin**, director de școală forestieră. *Wuhlkultur-Vorfräge, gehalten bei einem Lehrgang in Zackerick*, 1925.

Ambete lucrări se vor recensiona în numerile viitoare.

M. D.

Informațiuni

În cursul lunii Martie și Aprilie a. c. urmând a se ține la sediul Societății „Progresul silvic” ciclul de conferinți anuale, acei din d-nii ingineri silvici care doresc a se înscrie printre conferențieri, sunt rugați a’și anunța subiectul ce dorește a’l desvolta, pentru ca comitetul să poată organiza din vreme programul.

* * *

În seara zilei de 24 D-brie a. c. în sala Ateneului Român din București, d-l Inginer Inspector silvic M. P. Florescu, și-a desvoltat conferința tratând despre : *Pădurile României*. Conferința se află sub tipar și va fi trimisă tuturor colegilor.

* * *

În ziua de 25 D-brie a. c. a fost înmormântat la București, regretatul general *Radu Toroceanu* Directorul superior al Institutului Geografic al Armatei.

. Colegul nostru M. P. Florescu, a vorbit în numele Uniunii ofițerilor de rezervă, și a inginerilor silvici din cadrele de rezervă a serviciului geografic.

* * *

Consiliul de ad-ție al Soc. „*Progresul Silvic*” în ședința dela 8 Ianuarie a. c. a hotărât ca kongresul nostru să fie amânat la 10 Mai 1926.

La acest kongres trebuia să inaugurăm și palatul nostru ; și fiindcă lucrările interioare, nu puteau fi terminate până la 24 Ianuarie a. c., consiliul s’a văzut nevoit să hotărască această amânare.

Kongresul dela 10 Mai 1926 va fi de o deosebită importanță : în afară de importanța chestiunilor tehnice, se vor discuta, în afară de modificarea statutelor ce se vor propune, se va inaugura și palatul nostru, un act important în viața societății, fiindcă concretizează progresul pe care l’am realizat.

Reamintim chestiunile tehnice ce au a se discuta și cu rugarea ca până la 15 Martie a. c. să înaintați comunicările

dv., pentru ca comitetul Societății să le poată sistematiza și prezenta congresului în mod științific.

Aceste chestiuni sunt:

1. Pulverizarea proprietății forestiere și propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestor stări.
2. Restaurarea și regenerarea pădurilor.
3. Normalizarea exploatărilor.
4. Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietății.
5. Impositele pădurilor.

Modificările statutului se vor comunica ulterior.

Tot pentru a mări importanța acestui congres, s'a decis ca congresiștii să participe la o excursiune în delta Dunărei, pentru a studia masivele și vegetația cu totul excepțională a acestei părți din țara noastră.

* * *

Administrația Casei Pădurilor va dispune pentru campania de împădurire de primăvara anului 1926 de o însemnată cantitate de sămânță de molid dezaripată, de excelentă calitate, recoltată în țară în toamna acestui an.

Nevoile proprietarilor particulari se pot satisface în cea mai mare parte, sămânța constând la locul de recoltă (Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Tarcău sau Câmpeni) 200 lei kgr. pentru proprietarii particulari și Societățile Exploatatoare de păduri și 150 lei de kgr. pentru proprietarii pădurilor administrate de stat ca păduri comunale, compozesorate etc.

Distribuția se va face pe baza cererilor primite la Casa Pădurilor până la data de 15 Ianuarie 1926, când se va comunica solicitatorilor cantitatea aprobată a li se vinde și condițiile de livrare.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

CASA PADURILOR

DIRECȚIA REGIMULUI SILVIC

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Vicovul de sus, pendinte de comuna Vicovul de sus, Jud. Rădăuși, proprietatea Fondul Bisericii Ortodoxe Române din Bucovina, în suprafață de 4723 ha. 6900 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 cu 5 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1931.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Stulpicani, pendinte de comunele Stulpicani, Slătioara, Gemene, Flocești, jud. Câmpulung, proprietatea Fondului Bis. Ort. Române din Cernăuși-Bucovina, în suprafață de 9000 ha. 7600 m. p. Regimul Codru cu tăeri localizate și anume în arboretele de molid pur, codru cu tăeri rase, iar în arboretele amestecate codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 120 ani cu 6 perioade de exploatare a câte 20 ani. Revizuirea în anul 1930.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Marginea, pendinte de comuna Voivodeasa, Sucevița, Clify, Marginea și Dealul Iederei, Jud. Rădăuși, proprietatea Fond. Bis. Ort. Române din Bucovina, în suprafață de 10219 ha, 3800 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase în porțiunile ocupate cu molid și codru cu tăeri succesive în porțiunile ocupate cu brad, fag sau amestec. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 6 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1930.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Frătăuși

noi, pendinte de comunele Frătăuții noi, Climăuți, Fântâna Albă, Bahrinești, Sucereni, Cupca, Corcești, Petriceni și Bilca, Jud. Rădăuți, proprietatea Fond. Bis. Orto. Rom. din Cernăuți-Bucovina, în suprafață de 4723 ha. 800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani cu 5 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1931.

e) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Codrul Voivodesei pendinte de comuna Vicovul de Jos, Horodnicul de sus și de jos și Voltinel, Jud. Rădăuți, proprietatea Fon. Bis. Ort. Române din Cernăuți-Bucovina, în suprafață de 3708 ha. 7800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani cu 5 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1930.

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Vama, pendinte de comuna Vama, Câmpulung, Deia, Vatra Moldoviței, Frumosul și Rușii pe Boul, Jud' Câmpulung, proprietatea Fond. Bis. Ort. Române din Cernăuți-Bucovina, în suprafață de 12.452 ha. 5000 m. p. Regimul Codru cu tăeri localizate și anume în arboretele pure de molid tăeri rase, iar în arboretele amestecate codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 120 ani, cu 6 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1932.

g) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Straja, pendinte de comuna Straja și Seletin din Jud. Rădăuți, proprietatea Fond. Bis. Ort. Rom. din Cernăuți Bucovina, în suprafață de 10554 ha. 6000 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase, unde e molid și Codru cu tăeri succesive în restul pădurii. Revoluția normală, 120 ani, cu 6 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1933.

h) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Falcău, pendinte de comuna Seletin, Sipotele Sucevei și Straja, Jud. Rădăuți, proprietatea Fond. Bis. Ort. Rom. din Cernăuți-Bucovina, în suprafață de 11819 ha. 2400 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase unde e molid și cu tăeri succesive unde e amestec. Revoluția normală 120 ani, cu 6 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1933.

i) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Codru Cosminului, pendinte de comunele Cosmin, Voloca, Cuciurul Mare din Jud. Cernăuți și Opreșieni, Provorochie, Stârcea, etc. din

Jud. Siret, proprietatea Fond. Bis. Ort. Române în suprafață de 3386 ha. 3800 m. p. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani cu 5 perioade de exploatare. Revizuirea în anul 1929.

j) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Bredina, pendinte de comuna Seletin și Sipotele Sucevei, Jud. Suceava, proprietatea Fond. Bis. Ort. Române în suprafață de 8217 ha. 5500 m. p. Regimul Codru cu tăieri localizate cu tendința de a aplica tăierile succesive într'o măsură mai largă. Revoluția normală 120 ani, cu 6 perioade de exploatare. Revizuirea în anul 1933.

Art. II. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentul de exploatare și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 20 Oct. 1925 în cabinetul nostru.

Ministru Al. Constantinescu.

No. 1371/925

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor. Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din legea modificatoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălșești, pendinte de comuna Steoborani, Jud. Vaslui, proprietatea D-nei Elena Pastia, în suprafață de 129 ha. 8825 m. p. din care exploatabilă 42 ha. 7422 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Trifești pendinte

de comuna Hermeziu, Jud. Iași, proprietatea D-lui N. I. Stroici, în suprafață ge 149 ha. 9298 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Damschi, pendinte de comuna Hermeziu, jud. Iași proprietatea N. I. Stroici în suprafață de 111 ha. 2250 m. p. pădure și 5 ha. 9500 m. p. zăvoae. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani, zăvoaele se vor exploata în întregime din 2 în 5 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Curtișoara, pendinte de comuna Tesluiu jud. Olt, proprietatea d-nelor Ecst. Crețulescu și Alexandrina A. G. Florescu, în suprafață de 182 ha. 1000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Ițcani, pendinte de comuna Plopana, jud. Tutova, proprietatea d-lor A. Leon, S. M. Rosenberg, Ad. Friedman, G. V. Sumbasacu și N. N. Sumbasacu, în suprafață de 158 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Socardeana și Lupoala pendinte de comunele Stoiceni și Urși jud. Argeș, proprietatea d-nei Filofteia P. Seltea, în suprafață de 26 ha. 0260 m. p. Regimul crângul cu arbori de rezervă la fiecare hectar esență prețioasă. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurilor Valea Cerbului, Valea Babei, Valea Rea, Gagu Mare, Gagu Mic și Satu, pendinte de comunele Bușteni, Poiana Țapului și Sinaia jud. Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor civile din București, în supr. de 1147 ha. 1900 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 96 ani, exploatarea în 24 ani.

Art. II. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile

respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III și ultimul. Domnul administrator al Casei pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 4 Decembrie 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, Al. Constantinescu

No. 51152

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificătoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Sitani, pendinte de comuna Sitani, jud. Bihor, proprietatea d-lor Zigre, Roxin și Herner, în supr. de 18 ha. 1722 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Holac, pendinte de com. Dobronăuși, jud. Cernăuși, proprietatea d-lor Israel Stein, Zaharia Arx, Moses Bergman și Chaie Beile Bergman, în suprafață de 759 ha. 3100 m.p. din care în primul deceniu 1924—1934 se exploatează supr. de 238 ha. prima tăere de însămânțare. Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 10 ani pentru supr. de 238 ha. și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1933.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Babo pendinte de comuna Toria, jud. Trei Scaune, proprietatea locuitorului Ștefan Kramer în suprafață de 56 ha. 9709 m. p. din care 30 ha. 4363 m. p. de exploatat. Regimul Crângul cu 50 rezerve la fiecare hectar din arborii de stejar cu diametrul la 0.30 cm. în sus la 1.30 dela sol uniform repartizate. Revoluția normală

40 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după terminarea exploatărei.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Heghieș pendinte de comuna Turia jud. Trei Scaune, proprietatea d-lui Ștefan Kovacs în suprafață de 18 ha. 6105 mp. Regimul crângul cu 80 arbori de rezervă la hectar cu diametrul dela 0.30 cm. în sus la 1.30 dela sol bine conformați și uniform repartizați. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după terminarea exploatării.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Salasbert pendinte de comuna Belin jud. Trei Scaune, proprietatea d-lui Albert Lorincz în suprafață de 40 ha. 3425 mp. Regimul codru că tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Hereș, pendinte de comuna Malnaș, jud. Trei Scaune, proprietatea Bisericei evanghelice reformate din Malnaș, în suprafață de 152 ha. 5348 mp. Regimul codru grădinărit seria I și codru regulat cu tăeri rase seria II-a. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1936.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Rechita și Pombelul pendinte de comuna Feder jud. Hunedoara proprietatea d-lui Telechi Blanca și frații, în suprafață de 310 ha. 7800 mp. din care în primii 10 ani 1925/34, se exploatează 186 ha. 800 mp. Regimul codru cu tăeri rase cu 40 arbori de rezervă la fiecare hectar. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Iacobeni, pendinte de comuna Iacobeni, jud. C.-Lung, proprietatea comunei Iacobeni, în suprafață de 560 ha. 9500 mp. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în anii 1925 - 1944 o suprafață de 67 ha. 8500 mp. și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la sfârșitul fiecărei sub perioade.

i) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Seseni; pendinte de comuna Seseni, jud. Orhei, proprietatea d-lui Nicolae Gheorghiev Lasance, în suprafață de 26 ha. 8100 mp., din care de exploatat 21 ha. 8000 mp. Regimul crâng simplu, Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Tekerö pendinte de comuna Ghidfalău jud. Trei Scaune, proprietatea Miskolc-i György, în suprafață de 80 jugăre 858 st. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 250 lei de fiecare jugăr. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Decembrie 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, Al. Constantinescu

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor,
Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. 1. — Se aprovă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Hancea Corocăești pendinte de comuna Fântânele Jud. Botoșani, proprietatea D-lui I. Cotter, în suprafață de 24. ha. 5000 mp. pădure. — Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Căprioara, pendinte de comuna Piscu, Jud. Dovurlui, proprietatea D-lui Draghia Comănescu, în suprafață de 14 ha. 0300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea în 6 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1931.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Sesul Bengești pendinte de com. Bengești, Jud. Gorj, proprietatea D-lui Gh. Săvescu, în supr. de 45 ha. 9300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în un an și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Golani, trupul Morsaru, Lot. No. 3, pendinte de com. Averești Jud. Roman, proprietatea Familiilor Ciurea, Carp și Pastia, Moștenitorii defunct Gh. Brănișteanu, în suprafață de 150 ha. din care de exploatat 125 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, pendinte de com. Jupânești Jud. Gorj, proprietatea D-lui Gh. Dobrescu, în supr. de 40 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția nor-

mală 32 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Aninoasa, pendinte de com. Budești Jud. Argeș, propr. D-lui D. Lahovary, în suprafața de 35 ha. Regimul Codru cu tăiere rasă. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Analogul, pendinte de com. Colonești, Jud. Tecuciu, proprietatea D-nei Smaranda Apostolescu, în suprafață de 74 ha, 0754 mp. Regimul Crângul cu 80 rezerve aleși din arborii cei mai bine conformați de esență fag și stejar, iar unde nu este această esanșe, să se lase și carpen. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 13 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III. — și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 14 Ianuarie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) Al. Constantinescu

No. 1134,

TABLA DE MATERIE PE 1925

	Pagina
<i>Antonescu Petre</i> : Plantațiunile de salcâm și rentabilitatea lor	8
O inițiativă lăudabilă	58
Din activitatea Societății agronomilor.	82
Legislația silvică în Bulgaria	171
La Merano. Pădurile din Ardeal și Tratatul dela Trianon	381
Centenarul școalei de ape și păduri dela Nancy	679, 799
Pădurile și parcul de pe moșia Cezieni	755
Silvicultura la marea expoziție din Chișinău	856
<i>Bibliografie</i> . „Ridicarea planurilor“ de Colonel Gr. Popescu	947
Protejarea monumentelor naturale	985
Congresul forestier internațional din Grenoble, 1925	1017
Comerțul exterior al României	1040
Impărăția Frigului	1047
<i>Antonescu P. Gheorghe</i> : Plantațiunile din ocolul silvic Lăpușna în primăvara anului 1925	513
<i>Antonescu I.</i> : (agronom) Impăduririle dela șes, o necesitate	363
<i>Barboni M.</i> : Plantațiile pe străzi	858
<i>Borcel Gh.</i> : Cum s'a tăiat și se taie pădurile de stejar	17
<i>Brebenaru Iosif</i> : Calendarul florilor	145, 326
<i>Ciurileanu I. D.</i> : Plata măsurătorilor cadastrale	68
„ Recordarea planurilor	228
<i>Caragea N. N.</i> : Propuneri pentru modificarea regulamentului serviciului Silvic exterior	38
<i>Cartianu I.</i> : Serbarea sădinei arborilor la Bacău	790
<i>Cristea Cezar</i> : Omagiu d-lui Al. Constantinescu	97
„ Exploataările forestiere ale domeniului Statului Gheorghieni	863

	Pagina
<i>Ciomac Luca Ioan</i> : Grija noastră pentru păduri	103
<i>Chiriță D. Const.</i> Geneza și caracterele solurilor naturale	135, 424
<i>Ciorescu Radu I.</i> : Plantațiunile de Salcâm	357
„ Islazurile comunale.	419
<i>Drăcea Marin</i> : Un pericol național (Eroziunea)	195
Recenzii: uber die Wirkung der Bedeckungstiefe auf des Anflauen und die erste Entwicklung des Riefeinsamens de dr. Alfred Dengler.	953
Sărbătoarea sădirii arborelui	1006
Recenzii: <i>Forstarchiv</i> , Zeitschrift für wissenschaftlichen und technischen Fortschritt in der Forstwirtschaft.	1051
<i>Fiera M.</i> : Aplicarea legii pădurilor comunale în Dobrogea nouă	235
<i>Florescu M. P.</i> : Contribuții la comerțul și industria lemnului 19, 203, 299, 441, 522, 659, 772,	934
Ni se duc pădurile	80
Impozitele asupra pădurilor	116
Exportul lemnului	132
Problema defrișerilor pădurilor dela șes din punct de vedere legal.	193
Sporirea taxelor de transport pe C. F. R. și influența asupra industriei.	350
Priviri retrospective cu prilejul exproprierii pădurilor persoanelor morale.	548
Este averea comunității de avere dela Caransebeș, averea particulară a grănicerilor, or este o o avere comunală?	606, 764
Comercializarea și comasarea pădurilor.	735
Piața internațională a lemnului.	871
Societatea „Codrul Român“.	889
Vânătoare Regală la Timișoara	1037
<i>Florescu Ion</i> : Exploatarea rațională a materiilor tanante vegetale.	860
<i>Georgescu C. Const.</i> Contribuțiuni la studiul metodelor de combaterea insectelor vătămătoare forestiere.	46
<i>Gutzman Dr.</i> Ravenul „Șoinia sau Șoima Mare“	285
Bunurile fondului Bisericesc ortodox din Bucovina	477
<i>Giurgea E.</i> Situația Generală a pădurilor din Basarabia pe anul 1921—1922,	322

	Pagina
<i>Gușianu I.</i> O tristă realitate	364
<i>Ionescu Metodi</i> u: Serbarea sădirii arborilor în ocolul silvic Bădeni (Basarabia)	435
<i>Ionescu Andrei.</i> Sădirea arborilor la Huși	545
<i>Ivanovici C.</i> După un an dela aplicarea regulamentului de atribuțiuni	751
<i>Manescu Necolae.</i> Raportul asupra situației pădurilor și industriei lemnului din Turcia	27
<i>Manole Horia.</i> Intreprinderile forestiere în 1924	100
Problema islazurilor	355
Producția agricolă și silvică	422
Un pas îndrăzneț	582
<i>Mazk M. E.</i> Construcția fabricii de cherestea Arnota (Vâlcea)	218
<i>Marinescu I. I.</i> Legiuri silvice, Codul silvic	248
<i>Moșandrei Gh.</i> Centenarul școalei dela Nancy și congresul dela Grenoble	352
<i>Mok Ludovic.</i> Serbarea sădirii arborilor la ocolul silvic „Valea Riului“ Maramureș	902
<i>Negrilești Ion D. Neagu.</i> Regimul juridic al proprietății moștenești	224
<i>Nicoară Titus</i> { Păstrăvul	847
{ Culturi și vegetația speciilor exotice în parcul școalei de brigadieri silvici dela Gheorghieni	301
<i>Oprescu Anton.</i> Din toponimia Olteniei în legătură cu pădurile	559, 636
<i>Opriș Valeriu</i> Serbarea sădirilor arborilor în Cercul Arpaș jud. Făgăraș	904
<i>Petre Ion.</i> Pășunatul în păduri	458
Legea pentru înființarea camerilor agricole	467
<i>Pridie A.</i> Influența pădurilor asupra popoarelor din orient	754
<i>Roșu D.</i> Serbarea sădirii arborilor din ocolul Zlatna	929
<i>Rubner Konrad Dr.</i> Evoluția pădurei germane după epoca glaciară până în prezent	577, 787, 840
<i>Roșescu P.</i> Date statistice asupra pădurilor austriace	586
<i>Simionescu I.</i> Castanii	5
Pe Bistrița în sus	553
<i>Ștefănescu G. (Guna).</i> Ridicarea în plan a pădurilor	197
<i>V. N. S.</i> Silvicultorii la Expoziția din Chișinău	199

	Pagina
<i>Tănăsescu M. (Moșandrei). Casa noastră</i>	1, 926
Către camarazi	247
Un nou tratat de entomologie	471
<i>Teodorescu D. Pădurile de stejar</i>	347
<i>Zota Paul (Colonel) Cum se samănă salcâmul</i>	366

DIVERSE

Jurisprudența silvică	185
Inființarea camerilor agricole	187
Recenzii „Floarea Reginei“.	87
Recenzii (L'usinage de bois).	256
Plata pământurilor expropriate din vechiul regat și Bucovina.	258
Misiuni de studii în străinătate.	344
Congresul internațional de Silvicultură dela Roma.	463
Serbarea sădirii arborilor dela Comana	469
Spicuri din reviste	473
Exploatarea și cultivarea islazurilor comunale	557
Congresul silvic din 1925.	561
Al 5-lea congres A. G. I. R. din România.	563
Recenzii (Agrologia).	566
Condițiunile și programul cunoștințelor cerute la examenul de admitere în anul I al Școlii poli-technice din București. :	644
Practica silvică.	654
Condițiunile de admitere în școala conductorilor silvici dela Casa Verde.	655
Condițiuni de admitere în școlile de brigadieri silvici.	657
Recenzii Pădurile noastre.	791
Darea de seamă a gestiunii Cercului Inginerilor silvici pe 1924.	908
Moșniile celui al 5-lea congres A. G. I. R. dela Chișinău	945
Procese verbale ale adunării generale din 15 și 30 Noembrie 1925.	960

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No. 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 39|77

„BANCA ROMANEASCA“

Capital . . . 280.000.000.— Lei

Rezerve . . 136.885.502.40 „

Depozite 1.257.443.232.47 „

Adresa telegrafică: Româneasca
Sediul Central: București

SUCURSALE:

Arad, Bălți, Bazargic, Bășov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău,
Cluj, Constanța, Craiova, Făgăraș, Galați, Ismail, Oradia-Mare,
Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE:

Bacău Banca Bacăului,
Brăila Dunărea Românească,
București Banca Românească a O-
rientului

București Banca Pieței

„ Viticolă a României

Bozovici „ Almajului

Bărlad „ Tache Protopopescu

Cluj „ Economul

C. Lung „ Câmpulungul Mol-

dovenesc.

Constanța Banca Creditul Dobrogean

Dorohoi „ Română,

Drăgășani „ Podgoriei

Bej „ Românească din

Valea Someșului

Fălticeni Banca Ștefan cel Mare,

Hunedoara Banca Corvineană,

Iași Banca Iașilor,

Lugoj „ Românească a Ba-

natului

Oravița Banca Oraviceană

Ploești „ Creditul Prahovei

P.-Neamț „ Petrodava,

Roman, Banca de Comerț și In-

dustrie

Rădăuți, Banca Rădăuților,

Reghinul-Săseșc, Banca Mureșină

Siliștra, Banca Durostorului

Sighetul Marmației, Banca Mara-

mureșană.

Sebeșul Săseșc, Banca Sebeșană

Suceava, „ Suceveană

Siret „ Siretului

Sf. Gheorghe, Banca de Credit

din Sf. Gheorghe

T.-Severin, Banca Mehedințului,

Dicio San Martin Banca Comercială și Industrială din Valea Târnavei

Tot felul de tranzacțiuni bancare cu firmele și băncile
din țară și străinătate.

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu luna

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.